

Szalézi Ertesítő

A MAGYAR SZALÉZI TARTOMÁNY LAPJA

120. ÉVFOLYAM I. SZÁM
2022 JANUÁR-MÁRCIUS

Tegyetek mindent

szeretetből,

semmit sem kényszerből

Szalézi Szent Ferenc

A 2022-es év díjazottjai

Don Bosco-díj Begov Ferencné Katalin kazincbarcikai szalézi munkatárs

Kati néni 1996 óta a kazincbarcikai Katolikus Karitászcsoport alapító, aktív tagja, napi szinten foglalkozik a rászorulóknak ügyes-bajos dolgaival, gondos előkészítője és szervezője a templomi Szent Erzsébet színdaraboknak, a jótékonyági egyházközségi bálóknak, a hajléktalanszállón történő ünnepi ételosztásoknak. 2015 óta aktív tagja a szalézi oratórium munkatársi csapatának, később szalézi munkatársként ígéretet is tett, valamint 2019 óta a Don Bosco Barcika Tanoda korrepetáló, élelmézt szervező, táboroztató munkatársi csapatának is, ahol nehéz sorsú gyermekeket vezet közelebb a társadalmi érettséghez és Istenhez. Az utóbbi években több gyermek az ő hatására lett elsőáldozó és jár rendszeresen templomba, példás katolikus életét látva, tapasztalva számos fiatal kapott ösztönzést, hogy közelebb kerüljön Jézushoz, az Egyházhoz. A szaléziak, munkatársak, önkéntesek és a fiatalok egészen kiváló munkatársra támaszkodhatnak az ő személyében.

Boldog Sándor István-díj Vachajáné Kisgyőri Szilvia a nyergesújfalvi Zafféry Károly Szalézi Középiskola tanára

27 éve tanít az iskolában, amelyhez családi szálak is fűzik. Iskolájában egyik leglelkismeretesebb pedagógus. Német nyelvtanárként célja, hogy a tanulók a lehető legjobb eredményekkel végezzenek az érettségien és a nyelvvizsga alkalmával is, saját idejét és energiáját nem kímélve tart korrepetálásokat, felkészítő órákat mindenkinek személyre szabottan, hogy a legtöbbet ki tudja hozni diákjaiból. A nyári szünet ideje alatt is lehetőséget ad külön foglalkozásokra. Az iskolában végzett munkája mellett Nyergesújfalu városának életében is aktívan részt vesz, kutatja a hely kultúráját, sváb szokásait. 2009-ben megjelent könyve a város népszokásait taglalja, 2021-ben pedig szerkesztőként vett részt egy másik, sváb élettörténetekkel foglalkozó könyv publikálásában. Óriási kreativitással szervezi, szervezte meg osztályai közösségi életét, a kapcsolatok formálódását különféle programok keretein belül. Az iskola életén kívül is mindig rendelkezésre áll, a saját plébániáján is aktívan közreműködik.

Savio Domonkos-díj Fejes Miklós albertfalvi animátor

14 éve rendszeres résztvevője, segítője az albertfalvi szalézi animátor közösségnek és az oratórium életének. Részes volt az első Csillagtábor megszervezésének, s az évek során egyre nagyobb szerepet vállalt a tábor koordinálásában, majd 2014-től kezdődően főszerzőként, voltaképpen oratóriumvezetőként van jelen Albertfalván. Egyre inkább szorgalmazta a közösség építését, összekovácsolását, nagy hangsúlyt helyezett az animátorok képzésére, az újításokra. Törekedett arra, hogy jó kapcsolat alakuljon ki az Albertfalvai Don Bosco Katolikus Általános Iskolával, a helyi plébániával. Az elmúlt évtized során elkötelezett animátorként vezette a közösséget, mind a mai napig remek példaként szolgál a fiatalok számára hitéletével, tapasztalatával, kitartásával, megbízhatóságával.

Kedves Olvasók, kedves Szalézi Család!

Szeretettel köszöntelek Benneteket a nagybőjti idő elején.

A Szalézi Szent Ferenc jubileumi évben tőle idéznék: „A nagy tervek csakis a türelem és a kitartás erejével valósulnak meg.”

Az utóbbi években tapasztaljuk, hogy mennyi minden megpróbáltatás éri a világot. Ebben az időszakban különösen fontos a kitartás az imádságban, és a felebaráti szeretetben. Don Ángel Fernández Artime rendfőnök atya levelet is írt az ukrajnai helyzettel kapcsolatban, amit szeretnék itt idézni:

„Mi is, mint Don Bosco Szalézi Családja, és én személy szerint az összes csoport nevében kötelességemnek érzem, hogy »NEMET mondjak a háborúra!«, miközben imádkozom azért, hogy ez a konfliktus befejeződjön, és imádkozom azért, hogy mielőbb legyen béke.”

A „nagy tervek” most a békéért való állhatatos imádság mellett a menekültek segítése lett az egész Szalézi Családban, különösen a mi régióinkban, azon belül kis hazánkban is. Az ukrajnai családok szenvedéséről, ami ott mindenféle civilt érint, kicsinyektől az idős felnőttekig bezárólag, sokat hallhatunk a médián keresztül. Arról is tudomásunk van azonban, hogy a „Jónak lenni jó” kampány révén vagy más egyéni utakon keresztül is segítenek a bajba jutottakon országunk polgárai a Katolikus Karitászon vagy egyéb jótékonyági szervezeteken keresztül.

Kedves Olvasó!

A Szalézi Értesítőnek ebben a számában szó van a Don Bosco ünnepeinkről, a díjazottjainkról, Szalézi Szent Ferenc szelídségéről, a FETE program szaléziak által működtetett egy-

ségéről, a Tanodáról, szalézi munkatársakról, Don Bosco Voltnövendékekről, SZALIM-ről és sokféle lélekűdítő történetéről, amelyek az utóbbi hónapokban a magyar Szalézi Család háza táján történtek. Merítsünk ezekből ihletet, és magunk is osszuk meg a Szalézi Értesítőn vagy a honlapon keresztül szép élményeinket és közérdekű híreinket.

Kedves Olvasó!

Don Bosco mondja: „Ha a testvéri szeretet olyan, amilyennek lennie kell, akkor egynek a java mindenki java, egynek a baja mindenkinek a baja.” Fogjunk össze ésszel és szívvel, hogy hatékony testvéri segítséssel az Úr békességének nagy tervében tudjunk munkálkodni!

P. Andrásfalvy János SDB,
tartományfőnök

19673752-1-41

Bosco Szent János

Ifjúsági Nevelési és Oktatási Alapítvány

18122167-1-41

Szalézi Ifjúsági Mozgalom Egyesület

18135671-1-41

Magyar Szalézi Munkatársak Egyesülete

A Szalézi Értesítő következő száma júniusban jelenik meg.

Két óriás vállán

A szalézi lelkiség erős és kiállja az idő próbáját, mert szorosán kötődik az Egyház két páratlan alakjához: Szalézi Szent Ferenchez és Bosco Szent Jánoshoz.

Ennek az évnek a végén fogjuk ünnepelni nagy szentünk halálának négyszázadik évfordulóját, aki zseni volt, egyedülálló a maga korában: Szalézi Ferencet, azt a szentet, akinek mi, Don Bosco Szaléziak a nevét viseljük.

Egy napon Don Bosco azt mondta egy csapat fiúnak, akik vele nőttek fel: „Szaléziaknak fogjuk hívni magunkat.” Így kezdődött ez a csodálatos „kaland”, amelyből az a hatalmas fa származik, amelyet ma úgy hívunk: Don Bosco Szalézi Családja. Ennek gyökerét és táplálékát Szalézi Szent Ferenc lelkisége jelenti, amelyet egy másik óriás tanulmányozott és alkalmazott: Don Bosco.

Azért beszélek két óriásról, akiknek a vállán nyugszik a szalézi karizma, mert mind a ketten nagy ajándékot jelentenek az Egyház számára, és mert Don Bosco úgy tudta megvalósítani fiai nevelésében és evangelizálásában Szalézi Ferenc lelkiségét, mint senki más, valamint a Szalézi Családnak köszönhetően életben tudta tartani az Egyházban és a világban, mind a mai napig.

Két szent anya

Szalézi Ferenc és Bosco János között már születésüktől fogva sok hasonlóság van. Szalézi Ferenc savoyai ég alatt született, amelyet az Alpok legmagasabb csúcsainál fakadó patakokkal átszelt völgyek koronáznak. Hogy tudnánk nem gondolni arra, hogy Bosco János is savoyai volt. S bár nem kastélyban született, ő is egy mélyen hívő anyát kapott ajándékba ugyanúgy, mint Ferenc. Françoise de Boisy nagyon fiatal volt még, amikor elsőszülöttjét várta, és Annecyben, a Szent Lepel előtt tett egy ígéretet: a szíve alatt hordott gyermeknek örökké Jézushoz kell tartoznia. Egy nap Margit mama azt mondta Jánosnak: „Amikor a világra jöttél, a Boldogságos Szűznek ajánlottalak téged.” Ugyanazon Lepel előtt fog letérdelni Don Bosco is Torinóban. Keresztény anyák szenteket hoznak a világra. Kastélyban, mint Ferencet, vagy szegényes vidéki házikóban, mint Jánost.

Azt mesélik, hogy az első kerek mondat, amit Ferencnek sikerült kimondania, így szólt: „A Jóisten és édesanyám nagyon szeretnek engem.” Bosco János is bizonyára egyetértett volna ezzel.

A Jóisten Ferenc és János felett is örködött. Mindkettőjüknek hatalmas szívet adott. Ferenc Párizsban és Padovában tanult, a leghíresebb egyetemeken. János gyertyafénynél tanult egy fogadó eldugott zugában. De a Szentlelket nem állítják meg apró emberi dolgok. Ennek a két embernek találkoznia kellett. Szalézi Ferenc lelkisége, miként a savoyai patak vize, meg fog ér-

kezni Torinóba, majd az egész világba.

A Szalézi Szent Ferenc által javasolt keresztény élet, a lelki gondozás mikéntje és az ember Istennel való kapcsolatának humanista látásmódja 400 év elmúltával is élő és aktuális. És Don Bosco pontosan tudta, hogyan kell értelmezni és gyakorlattá tenni.

Az előttünk álló év alatt lesz számos olyan esemény, amelyen keresztül közelebb kerülhetünk Szalézi Szent Ferenc alakjához és vele együtt Don Boscóhoz.

Tizenkét hónapnyi kegyelem

Újévi jókívánságként arra kérlek titeket, izleljük meg együtt azt a mélységesen emberi és lelki frissességet, amely folyóként áramlik a szalézi lelkiségben Szalézi Ferencről, majd megérkezik Don Boscóhoz. Ez a folyó nagy erőt hordoz magában, amit felfedezhetünk ezekben a szalézi gondolatokban, amelyek Szent Ferenc szívéből jönnek, és amelyeket Don Bosco teljesen a magáénak érzett fiataljaival együtt. Tizenkettőt választottam ki, az év minden hónapjára egyet, hogy beírjátok a határidőnap-

lótokba:

- Isten, az Ő kegyelméből, soha nem cselekszik beleegyezésünk nélkül. Erélyesen cselekszik, de nem azért, hogy erőnek erejével kényszerítsen minket, hanem azért, hogy magához vonzza a szívünket. Nem azért, hogy megsértse, hanem azért, hogy szeresse szabadságunkat.
- Isten, ahogy Szalézi Ferenc szerette mondogatni, kedvességgel vonz magához minket: ez olykor egy hivatás vagy meghívás, olykor olyan, mint egy barát szava, mint egy sugalmazás vagy felhívás, és olykor, mint egy „megelőzés”, hiszen mindent előre tud. Isten nem kényszeríti ránk magát: kopogtat az ajtónkon és várja, hogy kinyissuk neki.
- Isten jelen van, és jelenvalóvá teszi önmagát minden ember számára életének azon pillanataiban, amelyeket Isten maga választ, valamint a világban, amit csak Isten ismer.
- Úgy Szalézi Ferenc, mint Don Bosco hétköznapijaikban is teljesen megélték és továbbadták Isten szeretetét, amelyet kapunk és visszaadunk. Szentjeink közelebb akarták hozni az Istennel való kapcsolatot az élethez, és az életet az Istennel való kapcsolathoz. Ahogy Ferenc pápa mondja: „Szívesen látom meg az életszentséget Isten népének türelmében: a szülőkben, akik nagy szeretettel nevelik gyermekeiket; olyan férfiakban és nőkben, akik fáradtságos munkájuk eredményeként viszik haza a kenyeret; a betegekben, az idős apácákban, akik őrzik a mosolyt. Ebben a napról napra állandó előbbre jutásban látom a küzdő Egyház életszentségét. Ez nagyon gyakran a »kapunál megállók«, a mellettünk élők életszentsége és Isten jelenlétének tükröződései, vagy más szóval élve: »az életszentség középosztálya.«” (*Gaudete et exultate*)
- Isten nem azért szeret minket, mert jók vagyunk, hanem mert Ő jó. Nem lehet úgy megtenni Isten akaratát, hogy közben „érdemtelennek” érezzük magunkat, csak az isteni irgalmasságba és jóságba vetett bizalom által. Ez a szalézi optimizmus.
- Szalézi Ferenc Isten szeretetére szeretettel válaszol. „Bármint legyen is, Uram, engedd, hogy legalább ebben az életben szerethesselek, ha az örökkévalóságban nem szerethetlek.”
- Szalézi Ferenc lelkiességének tengelye az a meggyőződés, hogy Isten szeretete nem azon alapszik, hogy mi jól érezzük magunkat, hanem azon, hogy az Atyaisten akaratát teljesítjük, ez kell, hogy vezesse Don Bosco egész családját.
- Járjuk be az utat Isten vigaszától a vigasz Istenéig, az odaadó lelkesedéstől az igaz szeretetig. Tegyetek mindent szeretetből, semmit sem kényszerből, mert nem a mi érdemeink, hanem az isteni irgalmasság sarkall bennünket a szeretetre.

- Don Bosco akarata szerint: a Krisztus iránti szeretet vezessen el minket a fiatalok szeretetéhez. Ez életünk szalézi sajátossága, és állandó kihívást jelentő feladat a Szalézi Családnak ma és mindig. A szeretet jelenti imánk mértékét, mert szeretetünk Isten iránt a felebarátaink iránti szeretetben mutatkozik meg.
- Végezzük minden tevékenységünket Isten szeretetében és Isten szeretetéért, oly módon, hogy egész életünk folytonos imádsággá váljék. Ez az „élet imája”.
- Találj alkalmat arra, hogy visszahúzódj a szívedbe, távol a nyüzsgéstől és elfoglaltságoktól, hogy szívvel-lélekkel beszélgethess Istennel.
- Márián keresztül látjuk, hogy Isten mi mindent kész megtenni szeretete által, amikor olyan készséges szívet talál, mint a fiatal názáreti lányé, aki kiüresítette önmagát, és megkapta Isten teljességét. Isten rendelkezésére állt, és Ő nagy dolgokat vitt véghez általa.

Szalézi Szent Ferenc legnagyobb ajándéka

„Szalézi Ferenc szeretete és szelidsége vezessenek engem mindenben.” Ez volt Don Bosco elhatározása nevelő-lelkipásztori életének hajnalán. És a szalézi pedagógia az erre való utalás miatt kapta Szalézi Ferencről a nevét.

Egy tanár írta: „Minden nap körbejárom az osztályokat. A Covid előtt, amikor beléptem, mindenki felállt és körém gyűlt. Manapság nincs ilyen. A negyedik, ötödik osztályosokban még megvan az ösztön, hogy hozzám szaladjanak, de végül nem teszik. Az elsősöknek már eszükbe sem jut, csak állnak, hidegen. Aggódom amiatt, miként tudják majd kimutatni az érzelmeiket.” Egy másik hozzáteszi: „Szembe kell néznünk az agresszió egyértelmű növekedésével a felsősök között.” „Maradj távol a többiektől!” – tanácsolják a szülők a gyermekeknek.

A magány, a depresszió és a bizonytalanság mekkora terhet fogják magukkal cipelni a mai gyerekek? És meddig? Melyik lenne a legjobb pedagógiai lépés?

„Akit szeretnek, az maga is szeret” – mondta Don Bosco. De a kedvesség és a jóság soha nem voltak magától értetődő éretnyek.

A szelidség Don Bosco számára sem volt egy természetes adottság. Azt mondta, hogy kilencéves kori álmából sajgó ökölrel ébredt, azok miatt az ütések miatt, amelyeket az istenkáromló fiatalokra mért. Kamaszkorában hevesen védte barátját, Luigi Comollót. Ő maga meséli:

„Jaj annak, aki még egyszer hozzá mer nyúlni!

Jó páran a legnagyobbak és legpimaszabbak közül fenyegetően

megindultak felém, közben Comollo arcán két pofon csattant. Erre aztán megfellekedtem magamról, az indulat felülrekedett a józan eszemen. És mivel szék vagy bot nem akadt a kezem ügyébe, megragadtam vállánál az egyik társamat, megforgattam, mint valami furkósbotot és a többiekhez vágtam. Négyen a földre zuhantak, a többiek üvöltve és kegyelemért esedezve menekülőre fogták.”

Később, a jó Luigi leszidta őt ezért a vehemens erőfitogtatásért: „Kedves barátom, a te erőd valóban félelmetes, de hidd el, Isten nem azt akarja, hogy ezt társaid bántalmazására használd. Ő azt akarja, hogy szeressük egymást, bocsásunk meg, és a rosszat jóval viszonzzuk.” Mintha az álom szereplőjének a hangját hallanánk: „Ütlegetéssel nem érsz el semmit, szelídséggel és szeretettel hódíthatod meg barátaidat.”

János így nemcsak azt tanulta meg, hogyan kell megbocsátani, hanem azt is, mennyire fontos uralkodni önmagán. Soha nem fogja elfelejteni. Mindig, mindenhová elviszi a szelídek leheletét és soha, senki sem fogja megtudni, hogy ez mennyi áldozatába kerül, de ezért, Jézus szavai szerint „ők öröklik a földet”.

A Szalézi Szent Ferencről szóló dicshimnuszok, amiket a szemináriumban hallott, elgondolkodtatták. Lelki végrendelete szerint Don Bosco negyedik fogadalmá pappá szentelésekor ez volt: „Szalézi Szent Ferenc szeretete és szelídsége vezessenek engem mindenben.”

És amikor nevet kellett adnia az Oratóriumnak, nem voltak kételyei: „Szalézi Szent Ferenc oratóriumnak fogjuk hívni”, majd később az első fiataloknak, akik követik őt: „szaléziaknak ...” Az ok? „(...) mert a mi küldetésünkhöz nagy nyugalomra, türelemre és kedvességre van szükség. Ezért kértük Szalézi Szent Ferenc közbenjárását, esdje ki számunkra a kegyelmet, hogy mi is a nyomdokainba léphessünk.”

A szelídség erénye „ritkább, mint a tökéletes tisztaság”, ez az isteni szeretet virága, a gyakorlatba helyezett szereteté, így

tanította Szalézi Szent Ferenc. „Mindenekelőtt a szelídség lelkét javaslom, mert ez az, ami felmelegíti a szívet és meghódítja a lelkeket” – írta egy fiatal apátnőnek.

Egy háború végén, amely négy hosszú éven keresztül figyelmen kívül hagyta, de legalábbis megvetette a népek közötti kapcsolatokban a szelídséget, Don Paolo Albera rendfőnök egy egész körlevelet szentelt ennek. „A szelídség erénye megköveteli, hogy urald jellemed hevességét, hogy elnyomd türelmetlenséged minden mozzanatát, és megtiltsd nyelvednek, hogy akár egyetlen sértő szót is kiejtsen annak a személynek, akivel dolgozol.” Don Alberának lehetetlennek tűnt elfelejteni – a ránk hagyott szelídség keretei között – „egy csipetnyit is annak a derűs, jósággal teli tekintetnek, amely egy igazán szelíd lélek igaz és tiszta tükre és kizárólag arra vágyik, hogy boldoggá tegyen mindenkit, akivel találkozik.”

A szelíd nem szinonimája a lágynak vagy a negédesnek, ezek csak álnok karikatúrái. A szelídség nem gyengeség. A kontrolálatlan erőszak a gyengeség. A szelídség békés, türelmes és alázatos erő. Don Bosco egyesítette vezetési stílusában a kedvességet és a határozottságot. A jóság, kedvesség és szelídség eme

szelleme mélyen bevésődött az első szaléziak lelkébe és legrégebbi hagyományainkhoz tartozik. Mindez azt jelzi, hogy nem hanyagolhatjuk el, nem veszíthetjük el, mert az azzal a kockázattal járna, hogy elveszítjük karizmatikus identitásunkat.

Fiataljaink számára a Szalézi Családdal való találkozás legemlékezetesebb élménye a családiasság, a szívélyes fogadtatás és a szeretet, amivel bántak velük. Egyszóval a családi hangulat. Kezdetben szó volt „negyedik szalézi fogadalmáról”, amely magában foglalta a jóságot (mindenekelőtt), a munkát és a megelőző módszert.

Nem tudjuk elképzelni a szalézi jelenlétet a világban, a Segítő Szűz Mária Leányait, a Don Bosco Szaléziakat és Don Bosco Szalézi Családjának 32 csoportját, anélkül, hogy ne rendelkeznének megkülönböztető elemként a jóság jellegzetességével; vagy legalábbis így kellene, hogy legyen, amint Ferenc pápa is emlékeztetett a „Valdocco mint választás” kifejezéssel.

Ez a mi választásunk, a szalézi stílus, amely szelídségből, szeretetből, családiasságból és jelenlétből tevődik össze. Van egy kincsünk, egy ajándékunk, amit Don Boscótól kaptunk, és most rajtunk áll, hogy újra felélesszük.

„Mindenekelőtt a szelídség lelkét javaslom, mert ez az, ami felmelegíti a szívet és meghódítja a lelkeket.”

Szalézi Szent Ferenc

Ima Szalézi Szent Ferenchez

Kedves Szent Ferenc,
mi, a Szalézi Család tagjai
rád bízunk magunkat és fiataljainkat.
Add nekünk szívedet és lelkedet.
Segíts, hogy a szeretet útját járjuk,
hogy hitünk és életünk
soha ne legyen sivár és üres,
hanem mindig járja át
az isteni szeretet és tűz,
amely minden tettünket megtölti szeretettel.
Te, aki azt mondtad:
„Istenszeretetünk mértéke az,
hogy mértéktelenül szeretjük Őt”,
taníts meg minket szeretni Istent
és embertársainkat mértéktelenül,
mindig kedvességet és szeretetteljességet
árasztva felénk.
Segíts legyőzni minden közömbösséget,
viszályt, fáradságot és félelmet,
és türelemmel, jószággal és szeretettel
válaszolni rájuk.
Add, hogy gondolataink, szavaink és tetteink
mindig a szeretet
konkrét kifejeződései legyenek.
Ámen.

A Don Bosco Kiadó ajánlata

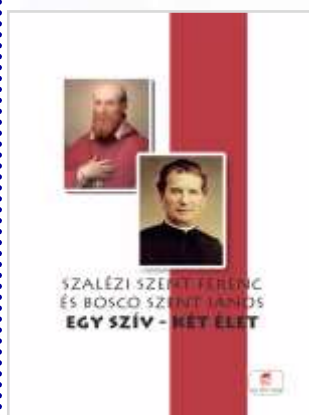
Szalézi Szent Ferenc halálának 400. évfordulóját ünnepli ebben az évben a Szalézi Család, ebből az alkalomból ajánljuk szeretettel:

Szalézi Szent Ferenc élete és lelkisége

1500 Ft

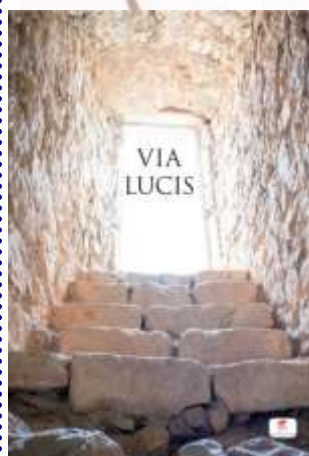
A kötetben Gianni Ghiglione szalézi atya Szalézi Szent Ferenccel írt olvasmányos életrajzát, valamint Sík Sándor, piarista szerzetes konferenciabeszédét és Rónay György, katolikus író írását közöljük szentünk életéről és lelkiségéről.

Szalézi Szent Ferenc és Bosco Szent János

Egy szív – két élet
1000 Ft

Miért választotta a paraszti származású egyszerű pap, Don Bosco ezt a gazdag, arisztokrata származású püspököt példaképül? Mi az ő varázsa? Erre a kérdésre keressük a választ ebben a könyvecskében.

Húsvét közeledtével:

Via Lucis

800 Ft

A fény és az öröm útja a Feltámadott nyomában
A kötet három teljes elmélkedés-sorozatot tartalmaz, amelyek a feltámadás utáni eseményeket dolgozzák fel egészen a Szentlélek kiáradásáig 14 stáción keresztül. Éljük át Krisztussal a feltámadás örömét!

A könyvek megvásárolhatók a kiadó megújult webáruházában:

donboscokiado.hu

Megrendelhetők telefonon +36-20-320-7373
vagy e-mailben: donboscokiado@gmail.com

FETE Sajókaza a szaléziakkal

A Don Bosco Szaléziak szervezésében, a Máltai Szeretetszolgálat koordinálásával 2021 nyarán Balajt után Sajókazán is megkezdődött a FETE program. A településen két főállású munkatárs látja el a szociális munkát.

A FETE program célja a 300 legnehezebb helyzetben lévő település szociális és infrastrukturális fejlesztése, és az ott élő emberekben és a közösségben egy pozitív, előremutató változás előidézése.

A folyamatos családlátogatások, ismerkedés, játszóházak szervezésén túl az adventi ünnepek jegyében novemberben kettő, decemberben további öt kézműves foglalkozást tartottunk a falu lakosai számára. Azt tapasztaltuk, hogy ezekre a közösségi eseményekre nagy volt az igény, hisz szép számmal jelentek meg a szülők is a gyerekekkel egy-egy adventi rendezvényen.

Novemberben két alkalommal adventi koszorúkat készítettünk, amire nagy volt az érdeklődés mind a gyerekek, mind a felnőttek részéről. Az eszközöket a program, a helyszínt a Radvánszky Béla Művelődési Ház biztosította, hisz a Művelődési Ház vezetőjével és az ott dolgozókkal is nagyon jó kapcsolatot ápolunk, együttműködésünk a falu szolgálatában

törtetlen.

December 3-án intézményi keretek között kiosztásra kerültek a Mikulás csomagok a faluban, minden 14 év alatti gyermeket megajándékoztunk. Előzőleg (december 2-án) 600 csomagot állítottunk össze, ebben segédkeztek a Művelődési Ház dolgozói, illetve Balajtról kaptunk segítséget Zita és Melinda személyében. Az elkészített csomagokból 200-at a program finanszírozott.

December 2-án, a csomagoláson túl délután került sor harmadik adventi „bütyköldénkre”, ahol hűtőmágneseket festettünk és készítettünk a gyerekekkel.

December 9-én karácsonyfadíszek készültek.

December 15-én megsütöttük, majd másnap feldíszítettük a mézeskalácsokat a gyerekek nagy örömeire. A finomságból a készítés ideje alatt is sok fogyott. ☺

December 19-én, vasárnap részt vettünk a település adventi gyertyagyújtásán, ahol meleg teával és bejglivel kínálták a résztvevőket.

A két ünnep között, december 28-án és 30-án a téli szünetben további két játékos foglalkozást tartottunk a gyerekeknek, ahová közösségi és készségfejlesztő játékokkal készültünk. Ki szeretném emelni, hogy a december 28-ai játékos foglalkozáson nagy segítségünkre voltak a kazincbarcikai Don Bosco Barcika Tanodából Kati néni és Robi atya két fiatal önkéntessel, akik nagyon jó hangulatot teremtettek. Minden foglalkozáson meleg teával és uzsonnával vártuk a résztvevőket.

További szép reményünk, hogy néhány nap múlva már beköltözhettek a Jelenlét Pont kis, új házába is. A Jelenlét Pont kialakítása kiemelten fontos feladat, hiszen egy olyan közösségi tér lehetősége a találkozásra és a kommunikációra a helyi lakossággal, amelyet otthonosan és közösen tudnának használni.

Don Bosco Barcika Tanoda
Zabari Judit

Tanodai (Éden)kert „A természet legyen a tanítód!”

A jelenlegi helyzetben felértékelődött az élet, az egészség jelentősége és kiemelten fontos az immunrendszer erősítése. Hogy erős és ellenálló legyen a szervezetünk, vegyszermentes zöldségekre, gyümölcsökre, gyógynövényekre, mozgásra, napfényre és nem utolsósorban szeretetre van szükségünk, arra, hogy minél több időt töltsünk a természetben.

A Don Bosco Barcika Tanodában egészséges életmódra, természetismeretre neveltem a diákokat. Hálás vagyok Andrásfalvy János atyának, mert lehetőséget, bizalmat adott arra, hogy új útra lépjek, kipróbálhassam a tanítási tervemet a gyerekekkel, kialakítsunk egy kertet, ahol átadhatom a nagyszüleim tudását. Nagy lelkesedéssel kezdtem munkába, alig vártam, hogy induljanak a foglalkozások. „Aki kertet épít, örök boldogságot épít” – tartja a mondás. Megfogalmaztam a küldetésem, az üzenetem, a füzetem elejére írtam, hogy mindig, amikor kézbe veszem, előttem legyen:

„Egészséges életmódra nevelés, hála, értékelni, amink van, megbecsülni értékeinket, termőföldtől az asztalig, jócselekedetek...”

Ezek az alapelvek határozták meg a foglalkozások megtervezését. A tanodába járó gyermekek személyében a legjobb tanítókat kaptam, sokat köszönhetek nekik. A teljesség igénye nélkül összefoglalom tevékenységünket: 2019-ben 18 fajta növényt ültettünk és kialakítottunk egy szemet gyönyörködtető virágosker-

tet, 2020-ban 21 féle növény és fontos szerepet kaptak a gyógynövények. A Covid19 koronavírus járvány rávilágít arra, hogy az ember része a természetnek, tanítására oda kell figyelni. Magyarország kiváló termőfölddel rendelkezik. Egy bölcsen tervezett, gondosan kialakított kertben egész évre elegendő zöldséget, gyümölcsöt meg lehet termelni. 2021-ben 30 fajta növény gazdagította a kertünket, az a cél vezérelt, hogy megmutassam, mindig lehet friss zöldséget enni: tavasszal hagymaszár, retek, majd saláta, borsó, nyáron uborka, cukkini, paradicsom, paprika, ősszel hagyma, cékla, karalábé, sárgarépa, télen őrési kerekrepa, csírázó növények. Hálásan köszönöm Begov Katika és Dienes Mária segítségét, gyönyörű, életerős palántákkal ajándékoztak meg. A diákokat arra tanítom, hogy a termés 10%-át tegyük félre, előre gondolkodjunk, a jövő évre is tervezzünk, így az előző évben megtermett magokból ültetünk, igyekszem minél kevesebbet vásárolni. Előnyben részesítem az újrahasznosítást, szeretném bemutatni, hogy bármiben lehet

A képen látható különleges napraforgó a kertünkben nőtt. Érdekessége, hogy erős szárán 25 zöld bimbó fejlődött, csodálatos élmény részese lehettem, láthattam ahogy kinyílnak, majd teljes virágzásban pompáznak. A tanoda gyermekei jutottak róla eszembe: mindannyiukban ott van a lehetőség, az ígéret, hogy jobba, szebbé tegyék a világot.

csíráztatni, növényeket nevelni. Kiprobáltuk a tejfölös poharat, a tejes dobozt, a műanyag flakont, cserépben paradicsom, bazsalikom fejlődött, ládában árvácska, metélőhagyma, körömvirág. Felhasználtuk a másodvetés kínálta lehetőséget, a hagyma és a borsó helyére újra vetettünk. Nem használunk vegyszereket, ami megterem, megköszönjük. Azzal a célkitűzéssel indítottam a természeti nevelést, hogy megismertessem a gyerekekkel az alapvető növényeket, megmutassam a kertművelés lépéseit, felismerjék a levelükről a kibújó életet, éljék át a csodát, egészséges zöldségeket egyenek. Az elmúlt évben kibővítettem a célokat, az egészséges életmódra nevelés mellett az újrahasznosítás, a takarékoság, a környezetvédelem, a fenntarthatóság jegyében tartottam a foglalkozásokat. Nyáron kialakítottunk egy magaságyást, a nagyapám által készített deszkakeret az alapja.

Nagy tervekkel indítom a 2022-es évet, remélem, megvalósulnak az elképzeléseim. Az egészségtudatos életvitel mozdít előre, a megfelelő étrend, a rendszeres testmozgás, a lelki béke megvédi az életünket és sokáig maradhatunk egészségben, kiváló életminőségben. Ennek a gondolatnak szellemében alakítjuk ki a kertünket: zöldségek, immunrendszert erősítő növények, lelket feltöltő virágok, gyümölcsfa ültetése. Szeretnék egy területet meghagyni a bibliai növényeknek, így össze lehet kapcsolni a Szentírás idézeteit a természetismerettel. Lényegesnek tartom, hogy a tanoda udvarán is figyelemmel kísérjék a gyerekek a növények fejlődését, oda az újrahasznosítást előnyben részesítve fából magaságyást tervezek, így Don Bosco példájához kapcsolódva barkácsolhatnak a fiúk, ismerkedhetnek a szerszámokkal. Céлом, hogy a megszerzett tudást az életük folyamán hasznosítani tudják a diákok és átadják testvérüknek, később gyermekeiknek.

A felnövekvő generáció kezében van a Földünk jövője. Nagy a felelősségünk, milyen példát mutatunk, mit tanítunk. Célkitűzésem: tegyünk együtt a Földünkért, minél kisebb ökológiai lábnyomot hagyjunk magunk után. Jelmondatom: A természet legyen a tanítód.

Tartsuk észben, amit Don Bosco mondott: „Isten kegyelme után a legnagyobb kincsünk az egészség.”

Jó egészséget!

Voltnövendékek
Ónodi Réka

Tegyük a közösbe

A Voltnövendék Világszövetség titkárának látogatása Budapesten

A tartományi Don Bosco ünnepre ellátogatott Peter Kováč, szlovákiai szalézi voltnövendék, a Don Bosco Szalézi Voltnövendékek Világszövetségének titkára.

A magyarországi szalézi voltnövendékek meghívására Peter velünk ünnepelt az Eiffel Műhelyházban, majd részt vett az azt követő voltnövendék találkozón.

A hivatalos szerveződés híre eljutott a Világszövetség vezetőségéhez is.

A Világszövetség elnöke, Bryan Magro a magyar voltnövendékeknek küldött levelében üdvözölte a kezdeményezést, Peter Kováč pedig a vezetőség nevében a nemzetközi egyesülés támogatásáról biztosított minket.

Kifejtette, hogy jó irányba halad az elképzelt konstrukció, ami egybevág a nemzetközi szervezet irányelveivel is.

A magyar tartományban még szokatlan lehet a „voltnövendékség” mint identitás, ezért rövid beszédében kifejtette azt is, hogy voltnövendéknek érezheti magát mindenki, aki bármilyen módon kapcsolatba került Don Bosco szellemiségével, megelőző módszerével, pedagógiájával, és elsajátította az általa közvetített értékeket. Peter Kováč szerint ez az, ami megalapozza az összetartozás élményét, és a jövőbeni kezdeményezéseket.

A voltnövendékek kapcsolatrendszerén keresztül indított kezdeményezések sok embert bevonzanak és további közreműködőket ösztönözhetnek a részvételre, valódi értéket tudunk teremteni összefogással, közös célok érdekében.

Kérésünkre néhány inspiráló és példaértékű nemzetközi jogyorkorlattal is segített belelátnunk a voltnövendékek munkájába.

Végül biztatott mindenkit, hogy bátran tegye be a közösbe, amivel képességek, tudás, kapcsolatok terén rendelkezik, így tudjuk kiépíteni mi is itthon ezt a hálózatot.

„Ha javakat gyűjtünk,
a Gondviselés elhagy bennünket.”

Don Bosco

SZALIM KÖSZÖNTŐ

Talán többen hallottatok már Don Bosco híres leveléről, amelyet Rómából írt 1884 májusában. Néhányan talán olvastátok is. Ezt a levelet Alapítónk akkor írta, amikor a pápa által rábízott feladat miatt hosszabb időt kellett távol töltenie a valdoccói fiataloktól és a szaléziaktól.

A levél így kezdődik:

„Jézus Krisztusban hőn szeretett Fiacskáim! Legyek közel vagy távol, gondolatban mindig nálatok időzöm. Kívánságom csak egy van: boldognak látni titeket az időben és az örökkévalóságban. Ez a gondolat, ez a kívánság vitt rá e levél megírására. Érzem, Kedveseim, távollétem terhét. Az pedig, hogy nem láthatlak, nem hallhatlak benneteket, elképzelni sem tudjátok, milyen fájdalmat okoz.”

Ugye mennyire szerette Don Bosco a fiatalokat? Most picit én is hasonlóképpen érzek, mint amiről ő írt, hiszen Fatimából írom ezeket a sorokat, ahol egy szalézi találkozó miatt egy hetet töltök. Bár az én esetemben nem olyan hosszú időről van szó, mint Don Boscónál, mégis elgondolkodtató, hogy sokszor csak akkor vesszük észre, hogy mennyire fontosak számunkra a minket körülvevő emberek, amikor valamilyen oknál fogva nem lehetünk mellettük. A nagybőjti időszakban a nagy fogadalmak helyett elhatározhatjuk idén talán azt, hogy megpróbálunk naponta hálát adni a családtagjainkért, barátainkért, a ránk bízottakért. Biztos vagyok benne, hogy ez a Jóisten számára is nagyon kedves lesz.

Nagy szeretettel imádkozom értetek, és kérem itt, Fatimában különösen is a Szűzanya közbenjárását az életekért!

Jani Áron testvér

Animátor mindennapok

A szalézi ölelés egy életre szól

Mikor először léptem be az egri szalézi oratórium ajtaján éreztem, hogy egy otthonos, családis közösség fogad be. Onnantól kezdve tudtam, hogy minden szombaton ott a helyem közöttük. Az első alkalmak egyike volt, amikor Etelka nővér az udvaron sétált, imádkozott épp, és várt minket, kamaszokat. Meglátott, majd én is őt, ezután széttárta karjait, hogy egy hatalmas öleléssel fogadjon. Akkor még nem is sejtettem, hogy ennek az ölelésnek micsoda szerepe lesz az animátorságomban. Megszólított. Befogadott.

Azt is jelentette, hogy a nővérekkel, szaléziakkal és animátortársakkal együtt bizalmat kapok én is, hogy a fiatalok között munkálkodhatok, hogy továbbadhatom a szalézi lelkiséget, hogy kíváncsiak a talentumaimra, hogy velük önmagam lehetek.

Ma már felnőttként, a munka mellett, ha időm van, örömmel kapcsolódom be a helyi és az országos programokba. Legyen ez egy kis programszervezés, színdarab megírása, játékörök gyűjtése, vagy maga a megvalósítás... Ez az ölelés hajt ma is, ez ad erőt, ez a lelkiség segít a helyes úton haladni az életemben. Mindig hálás leszek, hogy még most is számítanak rám, az ötleteimre, az animációra, a színdarabokra, amiket írunk és közösen alkotunk a mindennapokban. Most már tudom, hogy Don Bosco és Mazzarello Mária ölelt magához akkor Etelka nővér által...

Domán Vivien, egri animátor

Hármas ünnep Óbudán

A NETIS csoport két éve kezdte meg a szalézi munkatársak bevezető formációját online képzési alkalmakon. Volt, aki lemorzsolódott a kezdeti felállásból, de a többség kitartott és mostanra eljutottak addig, hogy munkatársi ígéretet tegyenek. Ezzel egy új képzési forma nyert létjogosultságot a kezdeti formáció terén, ami ebben a járványos időszakban igen jelentős előrelépés.

Egyesületéhez. Az ígérettételre lelkesen készült az óbudai szerzetes- és munkatársi közösség. Szerda este a Szalézi Család tagjai az ország több pontjáról jöttek Óbudára. Eljöttek a nővérek Pesthidegkútról és a munkatársak Nyergesújfaluról és Vác-szentlászlórról is.

A szentmisét P. Andrásfálvay János tartományfőnök mutatta be, Vele koncelebrált De Rossi atya, Domonkos atya és Sabu atya. A szentmisén a homília után tettek ígéretet a fiatalok, akiknek Bángi-Magyar Attila SC, tartományi koordinátor gratulált és átnyújtotta az Apostoli Életút egy-egy példányát. A szentmisén sok óbudai animátor is részt vett, akiket János atya többször is megszólított: „Van mód újjászületni úgy is, ha vén animátorból ifjú munkatársakká váltok.” A szentmise után a Don Rua teremben az óbudai munkatársak és szerzetesek látták vendégül az ünnepeltek és az ünneplőket. Az estére másnap az újonnan ígéretet tett munkatársak közül valaki így emlékezett vissza: „Fantasztikus volt és örök élmény marad.”

December 8. Szűz Mária szeplőtelen fogantatása és az Oratórium születésnapja, a szaléziak számára mindig nagyon kedves ünnep volt. Ám 2021. december 8. különösen kedves napként marad meg az emlékezetünkben.

Ugyanis Óbudán, szerda este a 19 óras ünnepi szentmise keretében tett ígéretet Szlávik Adél, Tóth Imre, Horváth Edina, Stégner Tamás, Szmodis Mónika, Fejes

Miklós, Sándor Dorka és Sándor Donát. Két éve kilenc, a szalézi munkatársi hivatás iránt érdeklődő fiatal kezdte el munkatársi formációját. Mivel formációjukat online kezdték, a Covid19 járvány kitérőse nem okozott törést felkészülésükben. Ez év októberében egy pélimföld-szentkereszti személyes találkozón hozták meg végleges döntésüket, hogy csatlakozni kívánnak a Szalézi Munkatársak

Formációfelelősök találkozója

Óbudán, a Don Rua teremben tartották 2022. január 8-án a szalézi munkatársak formációs felelőseinek éves találkozóját, amelyen mintegy 20 munkatárs és szerzetes vett részt az ország területén működő különböző csoportokból.

A találkozón a vezetőségből jelen volt Bángi-Magyar Attila koordinátor, Lengyel Erzsébet titkár és Simon Zoltán formációs felelős. A jelenlevőket először a koordinátor, majd P. Andrásfalvy János SDB tartományfőnök, tartományi delegátus köszöntötte.

A csoportokból jelen voltak Óbuda, Újpest-Clarisseum, Újpest-Magyar, Pesthidegkút, Balassagyarmat-Patvarc, Kazincbarcika, Nyergesújfalú és Vácszentlászló képviselői, valamint a delegátusok a szalézi szerzetesek részéről Óbudáról, Nyergesújfaluról, Szombathelyről és Kazincbarcikáról.

Az üdvözlés, közös ima és a napirend ismertetése után Andrásfalvy János atya ismertette az idei strennát, fókuszálva a közös pontokra Szalézi Szent Ferenc és Don Bosco életében és lelkiségében. Hét pontra hívta fel a figyelmet:

Semmi sem kényszerből. A szabadság Isten ajándéka: ezért oktatási rendszerünk „nem a kényszerekre alapoz”.

Isten jelenléte az ember szívében: ezért ismerjük fel az „Isten utáni vágyat, amelyet minden ember önmaga mélyén hordoz”.

Élet Istenben. „A pedagógusokat (nevelőket) és a fiatalokat egyetlen élet-tapasztalatba kapcsolja.”

A kedvesség és a szeretetteljesség, ami jellegzetesség: arra készítet bennünket, hogy „családi, bizalom- és párbeszéd légkörében éljünk együtt fiataljainkkal”.

Feltétlen és fenntartások nélküli szeretet: lehetővé teszi családunkban, hogy „Isten türelmét utánozva találkozzunk a fiatalokkal egészen addig a pontig, ahol megtalálják szabadságukat”.

Lelkivezető igényével: ezért „elkísérjük őket, hogy szilárd meggyőződéseik érlelődjenek”.

Egészen addig, hogy „mindent a szeretetért” éljenek meg: hogy „fokozatosan felelősebbek legyenek emberségük hitbe-

li növekedésének kényes folyamatában”. Kiemelte, hogy az elkísérés, mellette állás, vigasztalás – hangsúlyt kapnak az utóbbi évek szalézi lelkiségi útmutatásai-ban.

Simon Zoltán formációs felelős a szinódus fogalmáról, folyamatáról és helyzetéről beszélt a szalézi lelkiség fényében. Hangsúlyozta azt, amit a strenna kapcsán már hallottunk: „Tegyetek mindent szeretetből...” A szinódus a megkereszteltekéről szól, nagy kihívás, hogy mindazt, amit kapunk – szeretetközösséget, szeretetet, küldetést, szívben megélt tanúságtételt – hogyan kommunikáljuk.

A találkozó második részében következett az előzetesen elküldött kérdéssor megvitatása, ami a közös úton való járás-hoz, az együtt gondolkodáshoz adott támpontokat. Minden csoportban megfogalmazták a választ arra, mit várnak az új

tartományi vezetéstől, hogyan látják a helyi szalézi munkatársi közösséget (pl. lelkiség, szolgálat, kapcsolatok), a helyi közösség vajon mit gondol a formációs vezetőről, illetve javaslatokat tettek a helyi és tartományi szintű munkához.

Szóba került az új tagok felkutatása, megszólítása, elkísérése, a NETIS csoport tapasztalatai, az idősek megtartása, látogatása, bevonása, az imaélet, a formációs tervek megosztásának lehetősége, valamint a szerzetesek részvétele a munkatársi csoportok életében.

A találkozó záró gondolataiban a tartományfőnök felszólította a jelenlevőket, hogy a Szalézi Szent Ferenc jubileumot és a strennát építsék be mindenhová, ahová csak lehet. Tájékoztatt a tartományi Don Bosco ünnepről, ajánlotta a Don Bosco Kiadó kiadványainak olvasását, terjesztését és biztatta a munkatársakat, hogy jelenjenek meg a fiatalok rendezvényein helyi, ill. tartományi szinten, hogy megvalósulhasson a „generációk közötti párbeszéd” és az animátorságból kinövő felnőtt fiatalok szem előtt tartásuk a munkatársi válás lehetőségét, mint egy életen át tartó részvételi lehetőséget a Szalézi Család életében.

Képes összefoglaló
Bartha Enikő, Révész Patrik és Lengyel Erzsébet SC fotóival

Együtt a Szalézi Család! Tartományi Don Bosco ünnep 2022

Egy nem mindennapi esemény zajlott egy különleges helyen január 29-én: a Magyar Szalézi Tartomány Budapesten, az Eiffel Műhelyházban tartotta alapítójának idei ünnepét.

Bár napjainkat még mindig beárnyékolja a járvány veszjósló jelenléte, a szaléziak mégis igyekeztek ünnepélyesen és vidáman megemlékezni a rend alapítójáról, Bosco Szent Jánosról és névadó védőszentjéről, Szalézi Szent Ferencről, akinek négyszázadik égi születésnapjáról az idén emlékezünk meg. Éppen ezért kicsit nagyobb hangsúlyt fektettek Egyházunknak erre a nagy szentjére, hiszen a szaléziak idei éves vezérgondolata, a rendfőnök strennája is tőle származik: „Tegyetek mindent szeretetből, semmit sem kényszerből.”

Tíz órakor kezdetét vette az ünnepi szentmise, amelyen a zenei szolgálatot a szaléziakból és főként a zenetáborban összeszokott fiatal zenészekből, énekesekből álló zenekar látta el Sándor Donát szalézi munkatárs vezetésével.

Az Eiffel Műhelyházba érkezéskor igazán otthonosan érezhették magukat a Szalézi Család tagjai az ország minden részéről, hiszen a bejáratnál ismerős fiatalok, a LED-falon pedig a tartomány életét bemutató jelenetek fogadták az érkezőket.

„Sokfelől jöttünk össze, hiszen Don Bosco egy olyan nyitott lelki családot alapított, amelybe könnyedén be lehet kapcsolódni” – mondta a tartományfőnök.

A szentmisét rövid szünet követte, majd kezdetét vette az ünnepi műsor. Elsőnek a kazincbarcikai Don Bosco Iskola diákjai léptek fel, akik iskolájuk küldetését, képzéseit és családias hangulatát mutatták be, valamint egy vidám zenei egyveleg kíséretében a diákság életéből is adtak egy kis ízelítőt.

Az óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskolát két ifjú zenei tehetség, Hajnal Kristóf és Jani Barnabás képviselte.

A kazincbarcikai Szalézi Szent Ferenc Gimnázium tanulói a „Pál utcai fiúk” című musicalből mutattak be egy részletet.

A nővérek fenntartásában működő tordasi Sajnovics János Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola Pillikék néptánc csoportja rimóci táncokkal lépett fel.

Tokár Báborka maklári animátor írta a Don Bosco ünnep kapcsán, ahol először vettek részt a makláriak:

„Már a reggel is nagyon jól indult, hiszen tudtam, hogy egy remek nap elé nézek, és hogy nagyon sok jó emberrel tudok majd együtt ünnepelni! Miután odaértünk, már a hely szépsége is meglepett, és nagyon örültem, hogy az első alkalommal ilyen szép helyet fogtunk ki. Miután beértünk, már láttam az ismerős arcokat, amiknek nagyon örültem és jó érzéssel töltött el. A szentmisét nagyon érdekesnek találtam ennyi emberrel. Majd átadták az oratóriumunknak összegyűjtött támogatói összeget és nagyon örültem, hogy egy szép nagy összeget kaptunk, ami viszonylag kevés idő alatt gyűlt össze! Az utána való előadások fantasztikusak voltak! Csodás és élményteli nap volt.”

A Don Bosco Barcika Tanodát látogató gyerekek szokásos hétköznapjaikat vitték színre sok humorral fűszerezve, majd Fülöp Tibor testvér vezetésével bemutatták, hogyan tudják megszólaltatni a nemrég kapott hangszereket.

A műsort a két nigériai szalézi misszionárius, Emmanuel és Dávid testvér zárta, akik nagy lelkesedéssel és szenvedéllyel mutattak meg egy keveset hazájuk sokszínűségéből.

Félidőben

A megújult Szalézi Alapképzés idei évfolyama

Ősszel huszonnégy résztvevővel indult el a Szalézi Alapképzés – leánykori nevén SzaPA – idei évfolyama. A képzés résztvevői a szaléziak és a nővérek óvodáiból, iskoláiból és a Don Bosco Barcika Tanodából érkező pedagógusok. Az eddigi tapasztalatról a megújult képzés első évfolyamának résztvevői adnak hírt.

A Szalézi Alapképzés Don Bosco megelőző módszerének megismerését, az erről szóló közös gondolkodást és saját élmény alapú tapasztalatomegosztást kínálja fel a résztvevőknek. A képzés 120 órás pedagógusakkreditált továbbképzés, amely egy tanévben öt képzési alkalomból, alkalmanként három képzési nappól áll.

A képzés megújítása a tavalyi évben zajlott. Ennek alapjául a korábbi hat képzési év

több mint 150 résztvevőjének visszajelzése, az intézményvezetőkkel készült fókuszcsoportos interjúk, valamint a Szalézi Tartomány vezetőinek irányításai szolgálták. A megújulás érintett részecskéket, valamint strukturális és tartalmi elemeket is, még résztvevőbarátabbá téve így a képzést. Újdonság továbbá, hogy Uzsalyné dr. Pécsi Rita neveléskutató előadásai is az alkalmak szerves részét képezik.

Az 1. képzési alkalom tapasztalatairól Rásiné Perge Emese, Szalézi Szent Ferenc Gimnázium

„Önismeret, hivatástudat, egyéni fejlődés, barátságok, mélységek és magassá-

gok megélése. A SzaPA nem egy szokványos továbbképzés. Don Bosco példáján keresztül egy útmutatás arról, hogyan bánjunk a gyerekekkel, mire figyeljünk a hétköznapokban, hogyan tudunk segíteni. Ehhez először a hivatástudatunkat kell megerősíteni, melyre az első alkalom adott lehetőséget. Változatos módszerekkel, feladatokkal, párban, csoportban, egyénileg, jól képzett vezetők irányításával, egy varázslatos helyen, Péli-földszentkeresztben jutottam közelebb önmagamhoz.”

A 2. képzési alkalom tapasztalatairól Kirner Antal Zoltán SDB, Don Bosco Szakképző Iskola

„Megerősödtem abban, hogy a kísérésnek a legfontosabb és leghatékonyabb eleme a belső tekintély, aminek van egy hármass formája: az erő, ami maga a szeretet, a hitelesség és a bizalom. A külső tekintély csak 20-30 százalékban hat, és ma már automatikusan szinte soha. Fontos, hogy mennyi erő, mennyi szeretet van bennem kíséremben, hogy a másik meg kell, hogy érezze, hogy valóban szeretve van, mert ez a szeretet képes arra, hogy változást indítson el a másik-

ban és a bizalmat is előhívja. Fontos a hitelesség is, az, hogy őszintén tudjam kíséremben az illetőt, erősíteni a benne lévő jót és segíteni abban, ami még gyengeség, ami még nem megy. A bizalom azt jelenti, hogy »Hiszek benned! Hiszek a benned lévő jóban!« Megnyugtató volt az is, hogy a fővállalkozó nem én vagyok! A fővállalkozó egyedül Isten, én csak egy eszköz vagyok aki segítem, kísérem a másikat, mellette vagyok.”

A 3. képzési alkalom tapasztalatairól Kéri Gáspár, SZÁMALK-Szalézi Technikum és Szakgimnázium

„Számomra a képzések talán legfontosabb hozadéka és tanulsága, hogy az aktuális tematikákat különféle csoportos önismereti tréningek során járjuk végig, s vonjuk le közösen a tapasztalatokból a konklúziókat. Ugyanígy történt a közösségépítés kérdéseinek a körülményeinek, amikor különösen érdekes volt megtapasztalni az egyes feladatok során a csoportokon belüli időleges átrendeződéseket, az egyéni kompetenciák váltakozásait, továbbá a közösség és az egyén egymásra gyakorolt kölcsönhatásait. Az itt leosztott tapasztalatok számos esetben használhatók a pedagógiai munkában, például a művészetoktatásban, ahol eltérő társadalmi közegekből érkező, szakmailag gyakorolt különböző tudású és felkészültségű tanulók alkotnak egy-egy osztályt. A közösségépítés fontossága kiemelt jelentőséggel bír ezekben a helyzetekben.”

A képzés további két alkalomának témája a szövetségben történő együttműködés és a szalézi küldetés, melyek továbbra is a résztvevők meglévő jó tapasztalataira, és a közös gondolkodásra építenek; s az ismeretek gazdagításán túl a készségtár szélesítését is garantálják.

70 éve történt

Hetven évvel ezelőtt tartóztatták le Sándor Istvánt és vele együtt Ádám László tartományfőnököt, majd még három szerzetes társukat. 1952 fekete éve volt a szaléziaknak. Mind az ötüket elítélték – ártatlanul. Sándor Istvánt kötél általi halálra, Ádám Lászlót, Szitkey Károly nyomdaigazgatót, Varga György Aladár katekistát és Dániel Tibor kispapot összesen 40 évre.

„Ártatlanul kerültem az Ávóra. [...] Nyugodtan mondhatom, hogy normális körülmények között tíz perc alatt elvégezhetnék volna a vizsgálatot. Az Ávó pedig július 28-tól augusztus végéig gyötört, szinte az örülségig” – írta meg negyedszázad után is eleven emlékeit a tartományfőnök atya. Hetven éve pár szó után már vitték is kihallgatásra őket. Kihallgatójuk az első napon este fél nyolctól hajnalig arról gyözködte őket, hogy amiként ők viszonyulnak az Ávóhoz (Államvédelmi Hatóság), ugyanúgy viszonyul hozzájuk az Ávó is. Tehát mindent mondjanak el, valljanak be. Hetven éve nem volt mit bevallani.

Hetven éve az ország zöme Népszuper készülékeken vagy éppen Rákosi néprádióin minden idők legeredményesebb magyar olimpiai sikereit hallgatta. Hetven éve találkozott először egy huszonéves, friss házaspár fiatalember, Pokorni János a szaléziakkal. Ő még szabad emberként élvezhette a XV. nyári olimpiai játékok magyar sikereit. Helsinki 16 arany-, 10 ezüst- és 16 bronzérem egy időre feledtette még a börtönökben is az országra szakadt kommunista valóságot. Papp László, Csermák József, Gerevich Aladár, Székely Éva, Puskás Öcsiék Aranycsapata és a többi magyar olimpiikon remekléséről Pokorni János beszélt Sándor Istvánnak. Több mint egy hónapot töltöttek együtt ártatlanul összezárva sokadmagukkal egy cellában. Sándor István tőle tudta meg, kik lettek érmesek, kiket ünnepelhetnek bajnokként. Az elsőfokú tárgyalásig többször imádkoztak együtt, utána Pokorni egy emelettel lejjebb került, mivel a hatodik a

„köteles uraknak” (a halálra ítélték börtönbeli elnevezése) volt fenntartva. Hetven éve Sándor István halálos ítéletének kihirdetése napján a Puskin moziban az *Így győztünk az olimpián* című filmet vetítették.

Hetven éve Ádám László atyát többször megfenyítették hazug, cinikus magatartása miatt, azaz bátorságáért és kitartásáért. Komolyan feldühíthette vallatóit, mert az egyetlen rá vonatkozó és megmaradt szolgálati jegy szerint 48 óra sötétzárkát kapott kétnapos ebédmegvonással. A többit csak elképzelni tudjuk annak ismeretében, hogy a rendtársai szerint majdnem harminc kilóval kevesebbel jött ki a börtönből 1956-ban. Egy olyan embert, papot hurcoltak meg, aki amikor egy újságíró a Clarisseumbeli lopásokat firtatta, csak annyit válaszolt: „Szegény emberek vitték el az oltárterítőket. Jó inget lehet varrni belőlük.”

Hetven éve sokak meggyőződése volt, hogy a kommunizmus Magyarországon rövid életű lesz. Ezt gondolták a szaléziak és a velük együtt elítélt ávos fiatalok is, akik valóban összeesküvést szerveztek a rendszer ellen. És ezt gondolta Sándor István testvér is, ezért nem hagyta magukra a fiatalokat a tiltó állami kényszer ellenére sem. Ma is velük van, velünk van égi közbenjárónkként.

Egy lelki gyakorlat margójára Írta: Bató Mihály András

Nem látod,
Mégis megtalálad,
Érzed, itt az Igaz.
És vigaszt

Nyújt neked,
Most is fogja kezed,
S melletted áll mindig.
De így itt,

Teljesen
Átölel kedvesen,
S jelenléte valós.
A balsors,

Fájdalom,
Ha tép, csak átadom
Magam a varázsnak.
Itt másnak,

Itt jobbnak
Érzem magam, gondnak
Nincs helye szívemben.
Így engem

Még senki
Nem tudott szeretni,
Mint Ő, aki éltet.
Ad létet,

Ad mindent,
Ad nyugalmat, hitet,
S e helyen még inkább.
A világ

Azt mondja:
Nincsen semmi gondja,
Nélküle is boldog.
E dolgot

Mindenki
Helyre tudná tenni,
Ha eljönne ide.
Mert hidd el,

Itt hallja,
Itt megtapasztalja,
Itt elhiszi, hogy él.
Nincs fortély,

A képlet
Egyszerű: a lélek
Itt magára talál.
Nincs talány:

Befogad,
Megnyugtat, erőt ad,
Majd utadra ereszt
Péliföldszentkereszt.

Üres lap

Don Bosco napjának tartalmas ünnepi fényét növelik az új szalézi kiadványok, egyéb alkotások. Ezek közt igen jelentősek a szalézi értékközvetítő tanúbizonyosságok a fiatalok alkotásai, közösségeik építésére kigondolt érdekes ötletei, az örömszerző szeretetadományai, az adakozási kedv felélesztési módjának újszerű kidolgozásai is. Még november közepén kaptunk egy értesítést arról, hogy megtekinthetők a D.B.Gy.F.F. (Don Bosco Global Youth Film Festival) fesztiválon szereplő filmek. A megadott linkre (ls. felhasznált irodalom) rákattintva láttam, hogy a sok rövidfilm akár órákra is a számítógép elé láncolhat, ezért tájékozódásként véletlenszerűen választottam. Volt köztük olyan, amely a mindennapok nehézségeit dolgozta fel egy pedagógiai kudarcon keresztül, volt, amely a háborús veszteségeket, volt, amely az örömeket, és volt olyan is, amely az életmódból fakadó veszélyeket, a gépies mindennapokat, a hajtást, a személytelenség egyre nagyobb térnyerését örökítette meg. Amiben közösek, hogy mindegyik üzenet a számunkra. Talán életkortól is független, mindannyiunkat érintő és elgondolkodtató az a pár perces alkotás, amely tükröt mutat. Hogyan mételyezi meg az életünket a rohanás, az időre való ráncigálódás, a folyamatos mobil kapcsolat világa, és miként készített egy hirtelen jött veszélyhelyzet szinte érthetetlen eltűnése, a rohanást megakadályozó – láthatóan új és korszerű – gépkocsi üzemképességének megszűnése arra, hogy meglássuk a körülöttünk lévő világ szépségét és magunkon kívül észrevegyük a másikat is. Tanulságos látni, hogy a kényszermegállást követő düh miként fordul át a gyönyörű környezetre és az emberi alkotás szépségére való rácsodálkozásra. Ezen elakadás miatt fontos a filmben szereplő fiatal számára? Mert jelentős állomáshoz érkezett! Megérti egy „idős festő” közvetítésével, hogy a nyugalmat és harmóniát közvetítő tájról készített festmény a másik világa, azt nem kaphatja meg készen. A kép szép és

láthatóan örömet is okoz alkotójának, valamint a fiatal szemlélőnek, de váratlanul meglepő módon fehér fedőfestéssel keni le az egészet, s mintegy fehér lapot – az újrakezdés, a szebb élet lehetőségét is felkínálva – adja át a fiatal főszereplőnek. A fehér lap mindannyiunk számára adott, csak élnünk kell vele, illetve lehetőséget kell biztosítanunk, hogy a ránk bízottak is meglássák, megértsék lényegét.

Don Bosco egész életműve erre ad példát. Fiainak befogadásával, elfogadó, értéket adó nevelésével egy, a hibázás lehetőségét is megadó, de a belátást útját is elősegítő, azon kísérő módon adott át tiszta lapot neveltjei számára, hogy lehetőségük legyen a hitben megélt tartalmas élet megválasztására. Ő megtapasztalta, hogy a nyomorúságos körülmények között élő, napközben építkezéseken nehéz fizikai munkát végző és kevés szabadidejükben – főleg vasárnap – fiatalok összeverődve, céltalanul kóborolnak és dühvel ellenséges módon szemlélik a jómódú sétálgatókat. Legtöbbjük éhezett és az sem volt ritka, hogy az elégtelen táplálkozás miatt és a gazdagok elleni gyűlöletből loptak, így szerevezve meg maguknak a megkívánt dolgokat. Közülük többen is börtönbe kerültek. Don Bosco először csak a megismerésük, odakerülésük okainak feltárása és a velük való beszélgetés céljával látogatta őket. Idővel beszélgetéseik légköre, Don Boscohoz való kötődésük, egy más életmód, a tanulás lehetőségének reménye elvezette őket oda, hogy egy új célt fogalmazzanak meg, jussanak el a megvaltozás szándékához. „Lassacskán, ahogy tudatára ébresztettem őket emberi méltóságuknak – írja –, örömet éreztek szívükben, elhatározták, hogy megjavulnak”. (Bosco, 1991., 90.) Azonban azt is meg kellett tapasztalnia, hogy közülük többen, a változatlan körülményeik miatt újból a börtönben kötöttek ki. „Azt mondtam magamban: ezeknek a fiúknak odakinn valamilyen jó barátot kellene találniok, aki gondjaiba fogadná őket,

támogatná, oktatná, ünnepnapokon a templomba kísérné őket. Akkor nem kerülnének vissza a börtönbe.” (Bosco, 1991., 90.) Ma már több, mint 150 évvel később tudjuk, hogy miként valósította meg tervét, és vált a világ 133 országában is élő, a szereteten alapuló megelőző pedagógiát megvalósító, az általa megalapított Szalézi Család a szegények, a kirekesztettek, az üldözöttek, a jómódban élő, de magányos, sokszor tévútra tévedt gyerekek/fiatalok befogadó közösségévé. A globális szinten jelentkező problémák minden szalézi és szalézi kötődésű ember számára feladatot adnak. Természetesen a világ változása új kihívások elé állítja a rászorulókkal foglalkozó, őket elérni, az ő ifjúsági kultúrájukat megismerni, megérteni és az azzal összefüggő, de egyben a fejlődésüket is szem előtt tartó segítő szándékú embereket. A fentiekben említett filmfesztivál ehhez a megismerő és új hozzáállást, módszereket igénylő munkához is komoly segítséget ad. Nekünk is példát adva, a digitális világot is behozva újszerű módon a fesztivál mottója is figyelmeztet minket, hogy „A remény mozgat minket”, és a Szalézi Család célja mindig időszerű és változatlan, azaz:

„..., a társadalmi igazságtalanságot és egyenlőtlenséget leküzdve a fiataloknak olyan új lehetőségeket tudunk adni, amelyek segítik őket egy pozitív szemlélet mentén újrászervezni életüket, hogy aztán felelős felnőttként tudjanak a társadalomba beilleszkedni.” (Attard, 2021., 234.)

Felhasznált irodalmak

DBGYFF fesztivál filmjei:
<https://www.dbgyff.com/screeningDay1/screening-day1.html>
<https://www.dbgyff.com/screeningDay2/screening-day2.html>
 Don Fabio Attard, SDB és mtsai (szerk) (2021.): Szalézi ifjúság-pasztoráció. Referenciakeret. Szalézi Ifjúságpasztorációs Dikasztérium
 Teresio Bosco (1991): Don Bosco. Szent József Kiadó, Budapest

FAM-SAL-2022— ET LUX

2022-ben január 13–16. között tartották meg Valdoccóban immár 40. alkalommal a Szalézi Család Lelkiségi Napjait. A szalézi anyaházban zajló négynapos eseménysorozatot a Szalézi Család 32 csoportjának tagjai közül mintegy 150-en személyes részvétellel, de az interneten keresztül is mintegy tízezren követték. Magyarországról Bángi-Magyar Attila, a szalézi munkatársak koordinátora és Bittsánszky Márton, külkapcsolatokért felelős tartományi tanácsos vettek részt a jeles eseményen.

Minden járványügyi feltételt sikeresen teljesítettünk, így az előzetes izgalmak ellenére gond nélkül megérkeztünk Torinóba. Valdoccoba éppen ebédidőre futottunk be, így az étkezőbe való igyekezetünkben, tudunk nélkül, kikerültük a regisztrációt, de ennek ellenére kedves fogadtatásban és finom ebédben volt részünk. Utána elintéztük a regisztrációt, bemutattuk az oltási igazolásainkat és megkaptuk a szobakulcsainkat. Ez az első kis történet is rögtön a szalézi családiasságról tett tanúbizonyosságot. Annak ellenére, hogy a találkozó egész ideje alatt ügyeltünk a biztonsági előírások betartására, ez mégsem úgy történt, hogy ezáltal korlátozva éreztük volna magunkat a találkozón való teljes értékű részvételben.

Alapvetően úgy készültünk, hogy angol nyelven veszünk részt a találkozón, illetve Attila nagyobb részben Marci nyelvtudására hagyatkozva követhette az eseményeket, melyek sorában azért időnként volt elakadás. Rögtön az első este nem találtuk az angol nyelvű kiscsoportot. A recepción próbáltunk érdeklődni, ahol azonban éppen senki nem beszélt angolul. Így Marci kezdetleges olasz tudását elővéve magyaráztuk el, hogy mit szeretnénk. Erre nagy lelkesen hívták Alejandro atyát, akiről mi azt gondoltuk, hogy ő az angol felelős (ő az egész programrendezvény felelőse volt...), de mint kiderült, ő sem beszélt angolul. De javasolta, hogy keressük meg Pavol Grach szlovák tartományi delegátust, mert ő felel az angol csoportért. Utólag derült ki, hogy Pavol az online térben, otthonról fogja össze az angol nyelvű résztvevőket. Ezen kezdeti nehézségeket követően azért szép lassan kiderült, hogy tíz-tizenötön biztos vagyunk a helyszínen, akik leginkább angol nyelven beszélnek, így kialakult a kis csapatunk.

A Szalézi Család Lelkiségi Napjainak résztvevői

Kötelező közös kép Don Boscóval és tizedik utódjával

A nyelvi akadályokat azért a legtöbb esetben sikerült lebontanunk és a Szalézi Család több ágának és tartományának képviselőivel sikerült kapcsolatot teremtenünk. Egyik ebédnél egy novíciusmesterrel beszélünk pár szót, akitől megtudtuk, hogy nyáron a novíciusokkal jönnek Magyarországra, Sándor István ünnepére. Ugyanígy ebédnél kerültünk össze egy Torinóban élő szalézi testvérrel, aki az épületek üzemeltetéséért felel. Találkoztunk szlovák munkatársakkal Pozsonyból és egy atyával, aki a nagyszom-

bati munkatársak delegátusa. Többször beszélünk Dagmarral, aki a VDB-k világszintű koordinátora. Beszélgettünk holland, belga és német munkatársakkal is. Ezekből a találkozásokról sok inspirációt kaptunk, és megtapasztaltuk, hogy mennyire fontos, hogy személyesen is megismerjük egymást és megosszuk mindennapi tapasztalatainkat. Ezért a jövőben szeretnénk megtalálni, megszervezni azokat az alkalmakat, amelyek lehetővé teszik minél gyakoribb és nagyobb körben való találkozásainkat. Különösen így érezzük a régiókon belüli találkozásokról. Nem kell mindig Valdoccóiig menni ahhoz, hogy találkozhassunk. És kiderült az is, hogy nagyon kevés a közvetlen kapcsolatunk a szomszédainkkal, a talán legkönnyebben elérhető „szalézi családtagjainkkal”. Így meg is született az elhatározás, hogy szervezünk ilyen „szűk családi” találkozókat az ősszel elmaradt regionális találkozón túl is.

Nagyon lelkesítő és meghatározóak voltak a máltai származású Mike Pace atya (aki a Museo Casa Don Bosco igazgatóhelyettese, de úgy tűnt, mindent ő tud a legjobban Don Boscóról és koráról) által tartott vezetések. Megmutatta nekünk a

megújított múzeumot (amit tavaly adtak át, de a pandémia miatt még nem sokan látták), a Bazilikát, Valdoccót és Torino szalézi nevezetességeit. Megnéztük a kápolnát, a Szalézi Szent Ferenc templomot, és közben elénk varázsolt a Don Boscót. Nagyon jó így megérkezni a szalézi bölcsőbe, mert így kézzelfoghatóan tapasztalhatjuk meg Don Bosco lelki-ségét. Meglátogattuk a Jó Pásztor nővéreket, megnéztük a Barolo grófnő munkásságáról szóló kiállítást is, jártunk a Consolata templomban, ahova Don Bosco és fiai sokat jártak imádkozni és misére. Mike atya vezetésén keresztül szinte Don Boscóval találkozhattunk, és sikerült még közelebb kerülni hozzá. Valdoccói időutazásunk megerősített abban, hogy a szalézi lelkiség megismerésében és annak elmélyült megélésében nagyon sokat segít, ha láttuk a helyeket, ahol mindez elindult. Fontos, hogy Don Bosco hiteles tanúira odafigyeljünk, és ami így a lelkünkben megszületik, azt mi is továbbadjuk.

Nagyon nagy lelki élmény volt számunkra az idei találkozó központi gondolata Szalézi Szent Ferenc élete és munkássága, ami a strennán keresztül és azon túl is több előadásban bemutatásra került. A törekvése Krisztus szeretetének megértésére és az a meghívás, hogy legyünk mindannyian szentek. Annak, hogy mindenkinek feladata a szentté válás, az egyik első megfogalmazója és tanúja a középkori felfogás után Szalézi Szent Ferenc. Meghatározó volt a beszélgetés Eunan Mc Donnell ír tartományfőnökkkel, aki szakavatott és elismert szakértője névadó szentünk életének és munkásságának. Általa is nyilvánvalóvá vált, hogy bár immár 400 év választ el minket, de ő mai világunkban is nagyon aktuális szent, hiszen korunk sok mindenben összevethető a tizenhetedik század elejének társadalmi folyamataival. Ebben nagy segítségünkre lehet, ha olvassuk Mc Donnell atya írásait, hallgatjuk az interneten fellelhető előadásait, és reményünk szerint meg tudjuk hívni, és el is jön majd hozzánk, hogy előszóban is halljunk Szalézi Szent Ferenc életének és hitvallásának nekünk szóló üzenetéről.

Egy figyelemfelkeltő érdekesség Eunan atyától, hogy a Szalézi Szent Ferencel való ismerkedés jobb és egyszerűbb a konkrét ügyekben, kérdésekben, egy-egy

Eunan Mc Donnell ír tartományfőnök, Szalézi Szent Ferenc szakértője

Mike Pace atya Don Bosco pulpitusáról magyaráz

A Szalézi Szent Ferenc-templom oltárképe

valódi, élő embereknek írott levelén keresztül, mintha rögtön „nagy művével”, a Filóteával kezdenék azt. És ez az ismerkedés megkönnyíti azt a Don Boscó-i (valójában krisztusi) programot számunkra, hogy „Sal et lux” (azaz „só és fény”) lehessünk a világban, a világ számára, ma 2022-ben. Ez a „Sal et lux”, ez az alaphangulat, ami az idei strenna kapcsán is mindig eszünkbe juthat. Hiszen ez a mindennapi életünk. Jézus azt mondta, hogy legyetek a Föld sója, máskor meg a kovász, vagy az az égő gertya, amit ne akarjunk elrejtetni. Soha nem arról beszélt (sem Jézus, sem Don Bosco), hogy mi vagyunk az étel, a kenyér. Hanem csak arról, hogy azt, amitől igazán finom lesz, azt a kevéske sót (SzALézi), azt kell nekünk hozzátenni. Mindehhez Don Ángel, az idei strenna magyarázata és kifejtése közben, adott még hasznos tanácsokat, javaslatokat:

- Legyél aki vagy – ne más akarj lenni! DE abban legyél nagyon jó, a legjobb. Isten nem azt fogja kérdezni, jó Don Bosco tanítvány voltál, hanem hogy ma-

gad adtad, te voltál-e?

- Mindennap imádkozzunk, ez segít mindebben. Ha kevés az időnk, bátran kétszerezünk meg az erre szánt időt! Mert ha nem imádkozunk, akkor csak a „saját királyságunkat építjük”, nem Istenét.

Megmutatta nekünk, hogyan lehetünk mi a „Sal et lux” (só és fény) a világban, a mindennapi imádság segítségével hogyan legyünk „szabadon Isten eszközei”. És ha nem mindig megy úgy a dolog, ahogy mi terveztük, akkor biztatás lehet **Szalézi Szent Ferenc, aki „mindent szeretetből csinált, de ez nem jelenti azt, hogy mindent szeretett, amit csinált”.**

Ha tartományunk szemszögéből nézzük az itt tapasztaltakat, akkor kifejezetten érdekes – mert területre és létszámra mi vagyunk a legkisebbek a szalézi világban – a többieket nézve, hallgatva, hogy nagyon hasonló feladatokkal és gondokkal küszködnek máshol is. Hasonlóak a törekvéseink, hogy „szívtől szívig” működjen a belső és külső kommunikációnk.

Most már csak a jézusi biztatással kell élnünk: „Evezz a mélyre!”, és belefogni, úja nekilendülni a küldetésünk megélésének. Kalandra fel!

És végezetül egy kedves érdekesség Mc Donnell atyától: valójában nem Szent Ferencé a „méz-ecet-légy” hasonlatpéldázat, hanem egy barátjáé. De jól illik hozzá, és az ő mondanivalóját foglalja össze nagyon frappánsan és tömören. Akár ő is mondhatta volna.

Oratórium a város szívében – A kazincbarcikai új szalézi rendház nagyon sok lehetőséget kínál a Don Bosco által megálmodott élet megteremtéséhez. Szerencsés az épület elhelyezkedése, hiszen a város központjában található egy gyönyörű játszópark szomszédságában, ahol nem csak szülők kíséretében játszó gyerekek ugrándoznak, hanem rosszabb sorsú, céltalanul kószáló kisebb-nagyobb gyermekekkel is találkozhatunk.

Fülöp Tibor testvér igazi Don Boscó-s szemmel figyelte a gyerekeket, és talált köztük néhányat, akikre oda kell figyelni és felkarolni. A rendházban a gyermekekre szánt közösségi helyiségekben elkezdte velük a foglalkozást. Először négy-öt gyerekkel, akiknek száma mára 15 körül van. Néhány nagyobb, régi oratóriumos fiú és lány szívesen visszajön, részben segíteni, részben azért, hogy jól érezzék magukat.

Egy új oratórium van születőben a város szívében!

A foglalkozások színesek, hiszen az óvodás kortól a 7–8. osztályosok is megfordulnak itt. Volt már foci, hangszertanítás, bújócska, számháború, sorjáték, egyebek. Január 9-én „farsangi bulit” is rendeztek. A gyerekek díszítették a termet, Tibor testvér és Balázs testvér szolgáltaták a zenét, volt éneklés, és a karácsonyi ünnepkörhöz még közel, karácsonyi történetek és énekek is. Éva néni, Györgyi néni és Kati néni helyben készült melegszendvicssel kínálták a jókedvű gyerekeket.

Öröm látni, amikor Tibor testvér vasárnap, de sokszor hétköznapiokon is kis csapatával megérkezik a szentmisére. Néhányan közülük már ministrálnak is.

Nagy öröm, hogy a már jól működő her-

HÍREK MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

Domborműavatás a Szent Család búcsún

A kazincbarcikai Szent Család-templom búcsúját december 26-án ünnepelték. Az ünnepi szentmisét Andrásfalvy János tartományfőnök atya mutatta be. A búcsúra készült el és a tartományfőnök atya ünnepélyesen megáldotta a családok, Szent József és az 52. Eucharisztikus Kongresszus évének emlékére állított „A bölcső őrangyala” című domborművet. Az alkotással lehetőséget kívánnak adni mindenkinek arra, hogy a családok évében és bármikor lelki és látható jelet hagyassanak az élő, születésre váró, óhajtott gyermekeikért. Ezzel az emlékhellyel szeretnék erősíteni a megszületendő gyermekek és a családok nélkülözhetetlen szeretetét.

A szentmise végén az alkotó, Kiss István fafaragó, népi iparművész megosztotta a művel kapcsolatos gondolatait, majd Negruz Ágoston Miklós miniszteri tanácsos mondta el ünnepi beszédét. A szertartás után a tartományfőnök a Szent Család oltármozaik előtt megáldotta az egyházközség családjait.

Forrás: www.kolorline.hu

bolyai tanoda mellett a városban is beindult az oratóriumi élet, hiszen rászoruló gyermekeket bőven találunk a városban, akiken segíteni lehet és kell.

Külön öröm, hogy a rendház élete ezzel is színesedik, gazdagodik, hogy betöltse igazi célját, rendeltetését.

Begov Ferencné Katalin SC

Kazincbarcika – Oratórium a város szívében

Don Bosco Szakképző Iskola

Ezek a szaléziak mindent megtesznek, hogy a fiatalokat eljuttassák a mennybe! – 2022. február 1-én ünnepelte iskolánk védőszentjének, Bosco Szent Jánosnak az ünnepét. Nagyon vártuk már ezt az alkalmat. Iskolánk tanulóival, tanáraival, a környező iskolák vezetőivel, a gyakorlati helyek képviselőivel együtt szentmisén vettünk részt, melyet Andrásfalvy János szalézi tartományfőnök atya celebrált a helyi szalézi közösséggel együtt. A templom teljesen megtelt a diákokkal és a vendégekkel. A szalézi közösség zenei szolgálata kísérte a szentmisét mely nagyon mély és bensőséges hangu-

„Az angyalok szabadságra mennek” a kazincbarcikai kollégisták előadásában

nak egy fejezete.

Nem volt könnyű dolga a zsűrinek, ezt az is mutatja, hogy az egyes helyezettek között olykor csak fél pont döntött. De azok sem mentek haza üres kézzel, akik most nem értek el helyezést: mindenki egy-két, Don Bosco életéről szóló könyvvel, valamint a zsűri elnöke, Harasztosi Viola nyugalmazott tanárnőnek biztató szavaival távozott.

Szeretettel gratulálunk minden résztvevőnek, s köszönjük a zsűri tagjainak, Ábrahám Béla atyának, Fajger Viktória tanárnőnek, Harasztosi Viola nyugalmazott magyartanárnak, Németh Ádám pedagógiai referensnek és Szabó Zsoltnak, a Don Bosco Sportközpont igazgatójának is ezt a tartalmas délelőttöt!

Szabóné Gonda Zsuzsanna

Don Bosco Sportközpont

Karácsonyi koncert – „Európa Karácsonya” címmel adott karácsonyi koncertet a Ghymes együttes frontembere, Szarka Tamás és zenekara, illetve a Szalézi Szent Ferenc Gimnázium növendékeiből és a Szent Család Kórus tagjaiból összeállt énekkar Kazincbarcikán, a Don Bosco Sportközpontban december 17-én. Az „Európa karácsonya” című koncert gondolata az, hogy mi magyar keresztények nem vagyunk egyedül Európában. Egyelőre még sok-sok millió kívül-belül gyönyörű keresztény lakja velünk együtt ezt a földrészt. Fontos, hogy egymásból is merítsünk erőt. Emellett mindig érdekes belenézni más európai nemzetek karácsonyi zenei világába, hogy ők milyen dalokkal ünneplik sokszáz éve az egyik

latú volt.

Ezt követően átvonultunk a Don Bosco Sportközpontba, ahol idén kollégiumunk diákjai adták az ünnepi műsort „Az angyalok szabadságra mennek” címmel. Rácsodálkozhattunk diákjaink tehetségére, arra, hogy kellő szeretettel, odafigyeléssel, türelemmel képesek szinte önmagukat meghaladó teljesítményre is. Olyan komoly színvonalú volt a műsor, hogy utána mindenki csak elismeréssel szólt róla. Óriási tapssal köszöntük meg a fiúkat, a nevelők és különösen Tóth Tamás munkáját. A műsor után, a hagyományoknak megfelelően, megjutalmaztuk azokat a tanulókat, akik az első félévben kiténtek tanulmányi eredményeikkel, közösségi munkájukkal vagy szorgalmukkal. A meghívott vendégekkel, az intézmény dolgozóival és a fellépő diákokkal még egy jó hangulatú ebédet is elfogyasztottunk.

„Ezek a szaléziak mindent megtesznek, hogy a fiatalokat eljuttassák a mennybe!” – ez volt a vezérgondolata a kollégista diákok műsorának. Don Bosco közbenjárását azóta is állandóan kérjük, hogy sikerüljön minél több fiatalat elindítani a munka világába és a lelki életben, hogy becsületes állampolgárok, jó keresztények legyenek!

P. Kirner Zoltán SDB

Szalézi Szent Ferenc Gimnázium

Liturgikus felolvasóverseny – Január 26-án reggel izgatott diákok gyülekeztek a Szent Család-templomban. Ekkor ren-

deztük ugyanis hagyományteremtő szándékkal az első liturgikus felolvasó versenyt. A rendezvény a Szalézi-héthez kapcsolódott, a magyar nyelv és irodalom munkaközösség ugyanis szeretett volna hozzájárulni, hogy minél érdekesebb, színesebb legyen ez a néhány nap. Sajnos a járvány miatt nem tudott minden tanuló megjelenni, aki előzetesen jelezte részvételi szándékát, de így is 16 diák mérte össze tudását, két kategóriában: 7–8., illetve 9–10. osztályosok.

A versenyzők először egy általuk választott részletet olvastak fel Szent Pál apostol valamelyik leveléből, majd egy rövid szünet után jött az úgynevezett „kötelező” szöveg: Máté evangéliumá-

Kazincbarcika – Liturgikus felolvasó verseny résztvevői

legszebb keresztény ünnepünket.

Szarka Tamás Kossuth-díjas zenész, zeneszerző, költő a legismertebb európai karácsonyi dallamokat öltöztette új kötösbbe. A koncert anyaga a karácsonyi misztériumot, mint ünnepet, közösségteremtést, hagyományt és az ezekben született újat járja körül. A szerző a zenéjén keresztül a hit erejével szeretné növelni a magyar emberek, családok értékrendjét. Egy karácsonyi koncert megvalósítása az egyik legbékésebb formája annak kifejezésére, hogy megtaláljuk a közös hangot egymással.

Emlékezetes és színvonalas karácsonyi ajándékot kapott a többszázas közönség, akik ellátogattak a Don Bosco Sportközpontba és meghallgatták a produkciót!

dbsk.hu

Óbuda – Don Bosco Csocsóbajnokság

ÓBUDA

XI. Don Bosco csocsóbajnokság –

Idén január 15-én került megrendezésre a XI. (országos) Don Bosco Csocsóbajnokság Óbudán. Az előkészítés és szervezés izgalmas feladatát idén a második éve animátorképzésre járó csoport kapta. A program 10 órától 17 óráig tartott, helyszíne az Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola volt. Bár a járványhelyzet miatt végig maszkot kellett hordani és be kellett tartani egyéb egészségügyi szabályokat, mi mégis nagyon örülünk, hogy az előző évvel ellentétben meg lehetett szervezni az eseményt.

Kazincbarcikától Vác-szentlászlón át Budapestig az ország több pontjáról, nem is kizárólag szalézi helyekről érkeztek résztvevők és szurkolók. A rendezvényen szép számban voltunk, közel 60 páros nevezett, ami nagyjából 150 résztvevőt jelentett. Három korosztályban – gyerek, serdülő és felnőtt – lehetett jelentkezni.

A megnyitón maga „Don Bosco” invitálta meg a versenyzőket a közös játékra és ismertette a szabályokat. Ez után hat asztalnál kezdetét vette a bajnokság. Mindenki nagy lendülettel vetette bele magát a küzdelmekbe. A délelőtti folyamán csoportmérkőzések zajlottak. A vendégeket a meccseik között több szabadidős program is várta, például teaház, közös társasjátékozás és beszélgetés, az udvaron kosarazás és focizás. 12.30-tól Úrangyala, csoportkép készítése és egy rövid pihenő következett. Délután már egyenes kieséses rendszerben folytatódott a küzdelem.

A napot késő délután eredményhirdetés-

sel zártuk. Számos különdíj is kiosztásra került, mint a legszebb gólért vagy a legbecsületesebb játékért járó díj. A trófeát a gyerekeknél egy óbudai páros nyerte, az ifjúsági kategória győztese nem szalézi helyről érkeztek, a felnőtteknél pedig kazincbarcikaiak lettek a bajnokok.

Az idei év első nagyobb programjaként jó volt újra találkozni, együtt lenni, közösen imádkozni, játszani és beszélgetni. Feltöltődés és élmény volt minden jelenlő számára ez a nap.

Nagy Viki

Óbudai Szent Péter és Pál Általános Iskola és Óvoda

Vízkereszt a Péter Pál Óvodában – Óvodánk Süni és Katica csoportos gyermekei lelkesen készültek a pásztorjáték előadására, ami sajnos decemberben betegség miatt elmaradt. A pótlásra január 6-án, vízkereszt napján került sor.

A nagycsoportosok nagy örömmel adták elő a kis és középső csoportos gyermekeknek Jézus születésének történetét. Sajnos a betegség háromkirályok napján sem kerülte el óvodánkat, így csak fele annyi angyal jelent meg a kevesebb pásztorának, és csak két király vitt ajándékot a Szent Családnak, de a jelenlő szereplő és mesélő gyermekek bátran átvették hiányzó társaik szerepét és szövegét, így a kis Jézuska édesanyja ölében békében alhatott.

Nem csak a színdarabban szereplők, hanem Andrásfalvy János atya által mesélt történetben szereplő angyalnak is köszönhetné Mária és József a nyugalmat. Hiszen az angyal addig nem nyugodott,

míg a legmegfelelőbb állatokat, a teheneket ki nem választotta az istállóba. Noha olyan különleges képességgel nem bírtak, mint az állatok királya, a bátor oroszlán, sőt, ékes palotát sem tudtak varázsolni, mint ahogyan a páva tette volna ékes tollaival, sőt, tyúkokat sem tudtak volna szerezni, mint a lopós róka, de a maguk egyszerűségével a legjobbat adták, amit csak lehetett: a meleget.

A délelőtti folyamán Pali atya Domonkos testvérrel és a két nagycsoporttal együtt imádkozott az emeleten az óvoda megáldása előtt azért, hogy béke, egészség, tisztaság és a lélek legyőzhetetlen ereje lakjon velünk, valamint azért, hogy alázat, jóság, szelídség, engedelmesség és hálaadás töltsön el mindenkit. A kicsikkel és a középsősökkel a földszinten egy-egy imát mondtak el, majd sor került óvodánk összes csoportszobájának és minden helyiségének megáldására.

Bihari Nóra

ÚJBUDA

SZÁMALK-Szalézi Technikum és Szakgimnázium

2021/2022 tél – Az adventi időszak mindig különleges hangulatban telik iskolánkban, a várakozás és készülődés izgalma lelkesedéssel és tartalommal tölti meg ezeket a napokat, heteket. Dekorátor és divattervező tanulóink most is kitettek magukért és gyönyörű ünnepi díszbe öltöztették aulánkat, így a szürke időjárás ellenére mindenki mosolyogva lépett be az iskolába. A kandalló installáció, az adventi naptár kis csizmái, a csodaszép fenyő mind-mind emlékeztettek

A SZÁMALK-Szalézi diákjai a közeli óvoda kicsinyeit örvendeztették meg

bennünket arra, hogy a csoda, amit várunk, közeledik. Ezúton is köszönjük ezt az élményt diákjainknak és a segítő tanároknak is!

De nem csak a szép dekoráció, hanem a pedagógiai munkatárs tanulók odaadó igyekezte is emelte az ünnep hangulatát, hiszen diákjaink a közeli óvodába járó gyermekeket örvendeztették meg egy kedves, karácsonyi műsorral. A járványügyi előírásokat betartva, kellő távolságból ugyan, de lelkesen és örömmel énekeltek a kicsiknek, akik csillogó szemekkel nézték „angyalkáinkat”. Megható és felemelő élmény volt ez mindenkinek!

Az új év új kihívásokat hozott: megnyitottuk jelentkezési felületünket, megkezdődött a beiratkozási időszakunk, melynek feladataiból tanár kollégáink is kivették részüket. Pályaorientációs napokra látogattak ki több középiskolába és gimnáziumba, ahol bemutatták iskolánk képzéseit, megosztották szakmai tapasztalataikat és egy kis ízelítőt adtak az érdeklődőknek abból, hogy milyen a szalézi közösséghez tartozni. De nem csak személyes látogatással, hanem online bejelentkezés útján is felkerestük az iskolák végzős évfolyamait és örömmel tapasztaltuk, hogy nyitottak és érdeklődők voltak a szakképzés iránt.

Januárban sikerrel szerveztük meg ismét az ágazati vizsgákat, ahol első évfolyamos diákjaink adtak számot az eddig megszerzett tudásukról, de másodéves tanulóink is megkezdhetik hamarosan a visszszámolást a szakmai és képesítő vizsgák megkezdéséhez.

Örömmel vettük a kezdeményezést, amely egy Színjátzó kör létrehozására buzdította tanulóinkat. Diákunk, Labanc

Dani szervezésében drámajátékokban, improvizációs rögtönzésekben és beszédkonferenciák foglalkozásokon próbálhatják ki tehetségüket az érdeklődők.

Ahogy minden évben, idén is méltó módon ünnepeltük a Szalézi rend alapítójának, Bosco Szent Jánosnak égi születésnapját. Simon Péter tanár úr és Claudius atya szervezésében online kvíz keretében, játszva tudhattak meg még többet diákjaink Bosco János életéről, munkásságáról és hitvallásáról, még közelebb hozva a fiatalokat azokhoz az értékekhez, melyeket iskolánk is képvisel.

Révész Angéla

ÚJPEST—CLARISSEUM

Hírek a Clarisseumból – Van nekünk is némi hírünk, bár kicsi a közösségünk, de éppen beleillünk egy nagy Családba... Tehát: az adventi készülődésünket idén egy kis szerdai imádsággal igyekeztünk

Clarisseum – Uzsonna a gyerekekkel

elmélyíteni, melynek az „Adventi csendesség Máriával” elnevezést adtuk. Rendszeresen jónéhányan meg is jelentünk, amit az egyházmegyei hivatalos szentségimádási nappal (és gyónási lehetőséggel) zártunk december 23-án. Újdonság volt, hogy a Szigeti József utcai Általános Iskola 2. és 8. osztályos hittanosa is átjöttek a templomba. Volt közös imádság, egy kis ajándékozás és falatozás.

Az egyik legnagyobb ajándékot is megkaptuk – biztos, hogy Boldog Sándor István közbenjárása és elköltözött elődeink „keze” is benne van az ügyintézésben – december 14-én, délelőtt az Országgyűlés elfogadta és visszaadta a Clarisseum minden épületét és a hozzá tartozó nagy udvart! A tényleges beköltözés pedig majd kialakul...

2022. január 22-én (szombat este) ismét megrendeztük József és Mária menyegzőjét. A szentmise keretében tanúságtelt hallhattunk Szent József közbenjárásáról, majd közös imádság és agapé volt. A program végén (21.15-kor) a tűzjelző is beriasztott, mert a Kornis Klára Intézetben tűz ütött ki. A tűzoltóság rendőri kísérettel és két kocsival vonult ki a helyszínre. Szerencsére személyi sérülés nem történt, és a nevelők időben eloltották a tüzet, amely az egyik hálóban keletkezett. (Az épületünkben is szólt a tűzjelző, bár közvetlen átjárás nincs, és nem is terjedt tovább a tűz. Addigra a menyegző is éppen véget ért.)

Február 13-án a betegek világnapja kapcsán templomunkban is kiszolgáltattuk a betegek kenetét. Aki tudott, idősebbek közül is többen eljöttek, bár a még mindig tartó járvány a szentmiséken résztvevők számán érezhető, de mint mindig, most is bizakodók vagyunk, mert már sokszor megtapasztaltuk Boldogunk égi segítségét!

P. Márkus Zoltán SDB

NYERGESÚJFALU

Zafféry Károly Szalézi Középiskola Don Bosco házi hittanverseny – Szalézi Szent Ferenc halála 400. évfordulójának évében az ő élete, munkássága, lelkesége, szalézi vonatkozása volt a házi hittanverseny témája a nyergesújfalui Zafféry Károly Szalézi Középiskolában. Külön érdekesség, hogy éppen liturgikus emléknapiján, január 24-én vehettek részt diákjaink ezen a játékos megemlékezésen. Az elmúlt hetek hittanórái a felké-

Nyergesújfalu – Don Bosco háziverseny

szülés jegyében zajlottak. Bár sok a beteg, mégis 44 csapat, mintegy 150 résztvevő jelentkezett két kategóriában, hogy Kahoot feladatsorban adjanak számot tudásukról. A mobiltelefonok csatlakozása után megkezdődött az 50 kérdésből álló versenyjáték, ahol négy lehetőség közül választhatták ki a résztvevő csapatok a helyes megoldást. Bár 30 másodpernyi ideje mindenkinek volt, de a gyors reakció előnyt jelentett. Az imádság keretezte hittan háziverseny közönségben, vidámságban, összpontosításban, egymásra figyelésben telt, melynek végén kínálásként pogácsa és egyéb apró péksütemények kerültek az asztalra. Az eredményt a Don Bosco ünnepségen tudták meg a résztvevők.

Bakonyi Loretta

barátokat és lelki feltöltődést adtak nekem. Úgy gondolom, érdemes volt elmennem rá, és legközelebb is szívesen részt veszek rajta.

Fejérvári Réka, Győr

Adventi lelki hétvége 15–18 éveseknek „Bővelkedjete a reményben” –

Az adventi lelki hétvége, amit Márkus Zoltán atya tartott nekünk, elég tartalmas volt. A mi témánk a *Kis gyufaárus lány* volt, akinek péntek este megismerhettük a történetét, elmélyíthettük gondolatainkat ebben a témában. Másnap az előadásokon és az utána lévő csoportbeszéléseken megoszthattuk gondolatainkat, érzéseinket. Számomra nagyon meghatározó volt és jó érzéssel töltött el, hogy hallhattam mások szemszögéből, hogy nekik mit mondott ez a mese. Személyes kedvenceim azok voltak, amikor a csoportbeszélgetés után még személyes történeteket is hallhattunk. A másik kedvencem pedig a szentségimádás volt, ami egy nagyon jó lehetőség volt az istenkapcsolat elmélyítésére, az elcsendesedésre. Végül, de nem utolsó sorban, rendhagyó

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT

Adventi lelki hétvége 12–15 éveseknek „Ti vagytok a világ világossága” –

A Szalézi Ifjúsági Mozgalom és a szalézi közösség minden évben rendez lelkigyakorlatot a fiataloknak, amin nagy örömeinkre idén ismét személyesen vehettünk részt. Péliföldszentkereszten november 26–28-án a 12–15 éveseknek szóló adventi lelki hétvégét Tóth Péter szalézi szerzetesnövendék vezette.

A hétvége indító programja az ismerkedés volt, ezután következett a csoportbeosztás. A csapatok vezetőinek szalézi animátorokat jelöltek ki, akik a lelkigyakorlat során vezették a kiscsoportos beszélgetéseket és aktívan részt vettek a programokban is.

Számomra a szombati nap fénypontját a barkácsdélután és a szentségimádás jelentette. Vasárnap megünnepeltük advent első napját. A szentmisén részt vettek a 15–18 évesek is, akiknek ugyanerre a hétvégére szervezték a csendes napokat. A lelkinapok nagyon sok élményt, új

módon, volt lehetőségünk őrizni a remény lángját is.

Véleményem szerint ez egy fantasztikus hétvége volt, én nagyon jól éreztem magam, és örülök, hogy ott lehettem.

Komódi Dominika, Kazincbarcika

Adventi szalézi lelki hétvége 18–24 éves fiataloknak „Megalkottál a rejtetek ölében”

– December 3–5-ig került megrendezésre a 18–24 és a 24–35 évesek adventi lelkigyakorlata Péliföldszentkereszten. A fiatalabb csoport hétvégéjét Fülöp Tibor testvér vezette.

Péntek este 8-tól kezdődött a program egy rövid elmélkedéssel, bevezető gondolatokkal a Don Bosco házban. Tibor testvér egy nagyon érdekes képet mutatott nekünk, majd megosztottuk egymással a képről alkotott gondolatainkat.

Ezután volt egy közös szentségimádás és dicsőítés a templomban, melyen Kukuczka Robert atya adott át nekünk értékes gondolatokat.

Szombat reggel közös zsolozsmával lehetett kezdeni a napot, majd a délelőtti elmélkedés következett. Első alkalommal a 139. zsoltárt kaptuk kézhez és elmélkedhettük át, melyhez néhány segítő gondolatot is kaphattunk. Személy szerint nagyon megszerettem ezt a zsoltárt, mert Isten szerető figyelmét írja le.

Számomra egy újfajta lelkigyakorlat volt ez, mert nem voltak hosszú előadások, hanem gyakorolhattuk az egyéni imát. Ehhez kaptunk segítséget is, és akinek volt hozzá kedve, az kreatív módon is elcsendesedhetett. Lehetett egy tizedes rózsafüzért, kis fákát készíteni, lehetett rajzolni, festeni, agyagozni, elkérni egy gitárt, és játszani rajta. Sosem volt még ilyenfajta elcsendesedésben tapasztalatom, de egy nagyon érdekes és megnyugtató mód.

Délben egy közös misével zártuk a délelőttöt, melyet Vitális Gábor atya celebrált. Buzdított minket arra, hogy ne csak vasárnapi keresztények legyünk, és merjünk bátrak lenni, mert mi vagyunk a jövő záloga.

Több fiatal is azzal a céllal jött el erre a hétvégére, hogy kicsit csöndben legyen, Istenre figyeljen. Úgy gondolom, hogy mind a módszerek, mind a hely lehetővé tették ezt. Este jött minden lelkigyakorlat fénypontja: a szentségimádással egybekötött gyónási lehetőség. Számomra öröm volt látni a sok fiatalot, akik egymást váltva igyekeztek menni gyónni. Amikor

A vácszentlászlói és turai animátorok Fótton jártak

Balassagyarmati fiatalok „csoda csapata”

kijöttek, mindenki sugárzott az örömtől és a kegyelemtől.

Vasárnap a záró, hálaadó szentmise Andrásfalvy János tartományfőnök atya tartotta a szentbeszédet, sok értékes gondolattal buzdítva minket.

Ez a hétvége lelkileg és testileg is feltöltött, és igyekszem megtartani ezt az állapotot, ahogy Emmanuel testvér mondta: „Legyen minden napod lelkigyakorlat.”

Koncz Klára

A teljes írás a szaleziak.hu honlapon olvasható.

Adventi lelkigyakorlat 25–35 éves fiatal felnőtteknek „Jézus tekintete”

– Csodás hétvégét töltöttek együtt a fiatal felnőttek Péliföldszentkereszten az idei adventi lelkinapokon. A 24–35 évesek a „Jézus tekintete” mottó alapján elmélkedtek Vitális Gábor atya vezetésével.

Ezen az adventi lelki hétvégén Gábor atya vezetésével megkezdtük Jézus tekintetének keresését Márk evangéliumi tör-

téneteire alapozva. A lelkigyakorlat nem csupán elmélkedések sorozatából állt, melyeket csendes elvonulásra alkalmas idő kísért, hanem egy útnak a bejárását is jelentette, mely során készültünk az isteni tekintettel való találkozásra. Gábor atya megannyi kérdést, elmélkedési pontot sorakoztatott fel számunkra, gondolatai, kérdései nemcsak az evangéliumi részek megértését segítették elő, hanem Jézus tekintetének igazi keresése felé is irányt mutattak, segítettek közel kerülni hozzá a csendes elmélkedő órákban, majd pedig mind pénteken, mind szombaton az este csúcspontjának számító szentségimádásban is. Számomra a hétvége valóban egy találkozásról szólt, nem csupán arról, hogy meghallgathattam igen tanulságos és elgondolkodtató elmélkedéseket. Igazi íve volt a napoknak, reggel megkezdődött a Krisztus tekintete felé vezető út, melyen folyamatosan haladtam előre, lépésről lépésre azt éreztem, hogy egyre inkább arra vezet az

út, hogy keressem, megszólítsam, Ő is megszólítson engem, tekintetét rám szegezze, és én is rá, és soha ne engedjem azt, hogy elszakadjak tőle. Ezen vágyakozás kiteljesedését a szentségimádásokban éreztem igazán, amikor minden terem leraktam elé... Igazi találkozás volt, melyben igazán érezni lehetett a megérintettséget és a megérkezést is.

A hétvégéről nem hiányoztak a közösségépítő programok, sor kerülhetett ismerkedésre, kötetlen beszélgetésekre, az estét lezáró filmnézésre és játékkal egybekötött teázásra. A programot közös szentmise, ebéd és elköszönés zárta.

Szmutku Melinda

A teljes írás a szaleziak.hu honlapon olvasható.

BALASSAGYARMAT

Decemberünk Balassagyarmaton – A karácsonyi időszak a koronavírus miatt idén sem volt egyszerű senkinek, azonban mi, a balassagyarmati animátorok közössége nem maradtunk tétlenek. Próbáltunk örömet szerezni gyerekeknek, időseknek, és visszahozni a tavaly elhagyni kényszerült hagyományainkat. A közösségünk évek óta szervez Jézuskavarást, Betlehemezést és Mikulás műsort, így ez idén sem volt másként.

Végre kisanimátorok is részt vehettek a szervezésben, ahol rengeteg tapasztalattal és élménnyel gazdagodtunk. A Mikulás-sal való „találkozásra” a vasárnapi szentmise végén nyílt lehetőségük a gyerekeknek, előtte azonban megismerhették Szent Miklós legendáját és közös ének-

szóval várták érkezését. Öröm volt látni a gyerekek csillogó szemét, de még a régebbi óta fiatalok is meghatódtak.

Karácsony előtt néhány nappal betlehemezni mentünk, amit hosszas felkészülés előzött meg. Ajándékokat készítettünk, énekeket tanultunk, útvonalat terveztünk. Sok időt és kisgyermekes családot látogattunk meg kis műsorunkkal, akik a jó szokáshoz híven süteményekkel és meleg teával kínáltak. A Jézuskavárás a karácsonyi időszak egyik legizgalmasabb pontja. Idén Jézus születésének éjszakája elevenedett meg a gyermekek és a hívek számára. A próbákon remek volt a hangulat, csoda csapatunk van, ami az oratóriumon kívül is összetartó. Ezt mutatja, hogy animátor karácsonyt is tartottunk a két ünnep között. Beszélgettünk, játszottunk, ajándékoztunk, összességében nagyon jól éreztük magunkat. Az ünnepek után azonban bőven van dolgunk, hiszen a februári animátortalálkozó helyszíne Balassagyarmat.

Ádám Csenge

VÁCSZENTLÁSZLÓ, TURA

Csapatépítő Fóton – A vácszentlászlói és turai animátorokkal február 12-én Fóton jártunk és egy csapatépítő napot tartottunk. Megtekintettük a főtí Szeplőtelen Fogantás-templomot, ahol még egy tartalmas idegenvezetésben is részünk volt. A délelőtt további részében egy beszélgetés keretében a jelenlegi helyzetünkről és a jövőről ötleteltünk. Hazafelé

pedig még egy közös ebédet is megejtettünk.

Bízunk abban, hogy ez a nap is közelebb hozott minket egymáshoz, illetve előrébb is viszi majd a helyi közösséget! „Semmi lazítás! Ne fáradjunk el a jóban, velünk az Isten!” – mondta Don Bosco.

Kerek Petra

MAKLÁR

Ilyen a Maklári Oratórium – A Maklári Oratórium egy nagyon szeretetteljes és vidám hely. Személy szerint én nagyon szeretek ide járni és a gyerekekre figyelni, mert úgy érzem, hogy tényleg jól érzik magukat. A sok játék és öröm, amit látok rajtuk, felemelő érzés, mert vannak olyan gyerekek, akik ezt otthon nem engedhetik meg maguknak és úgy érzem, itt tényleg szeretve vannak és boldogság itt lenni nekik! Ez az egész oratórium szeptember végén kezdődött nagy reménnyel, először kevés, aztán mára elég szépen kialakult gyerekcsapattal. Most az évközi alkalmak mellett a nyári táborra is készülünk és reméljük, a Jóisten segítségével a gyerekeknek és nekünk is felejtethetetlen hétköznapunk lesz. A többi animátor és én is úgy gondolom, hogy még több tapasztalattal minden szombat délelőtt egy örömteli élmény lehet a gyerekek számára, és az eddigi akár gyerek, akár családi visszajelzésből is ezt tapasztaljuk! Szeretek ide járni és ennek a közösségnek a tagja lenni!

Czakó Luca

SZALIM

Zsigmond Árnika

Animátortalálkozó Balassagyarmaton

Életem első animátortalálkozásán vehettem részt február 18-tól 20-ig, melynek témája a felelősségvállalás, döntéseink fontossága volt, erre utalt a jelmondat is: „Felelős vagyok a rózsámért.”

Mi miért vállalunk felelősséget, és ez milyen áldozatokkal jár? Erről beszélt nekünk Sivadó Balázs az „impulzuson” és erről osztottuk meg véleményünket kiscsoportban. A találkozó teret adott arra, hogy fejlődjünk animátorságunkban, erre volt a vasárnap délelőtti workshop, ahol ötleteltünk és rengeteg tapasztalatot osztottunk meg egymással. Szombaton és vasárnap is volt szentmise, zsolozsma, ezen kívül jóéjszakátok, amelyek igazán elcsendesítettek és elgondolkodtattak. Kikapcsolódásra is volt lehetőség (inkább aktívra): együtt bantsunk, játszottunk. A helyi animátorok tartottak nekünk egy remek városismereti vetélkedőt, ezalatt megismertük Balassagyarmatot, a legbátrabb várost. Amikor megérkeztem, egy kicsit elveszett-

nek éreztem magam, de ez pillanatokon belül megváltozott, mert részt vehettem néhány fogadjátékon, amit szintén a helyiek szerveztek. Szombat délután hét műhelylehetőség közül választhattunk. Az egyik, amin én is részt vettem, a kapcsolati problémákról és elköteleződésről szólt, saját tapasztalatainkról mesélt nekünk két szalézi animátor, Réka és Máté, a másikon pedig arról hallhattunk Dorkától és Donáttól (akik a Zenetábor szervezői), hogy hogyan alkalmazhatjuk a zenét az oratóriumban. Mindkettőből tudtam tanulni és nagyon élveztem őket. Egyik kedvenc programom a teaház volt, ami remek beszélgetéseknek és társasozásoknak adott helyet. Számomra óriási élmény volt ez a találkozó, minden percét élveztem, és ezúton is szeretném megköszönni a szervezőknek. Mindenkit bátorítok, hogy jöjjön el a következőre is!!!

Fotók a hátoldalon! →

**Animátortalálkozó
Balassagyarmaton**

SZALÉZI ANIMÁTORTALÁLKOZÓ
2022. február 18-20.

*Felelős vagyok
a rózsámért!*

Kiadja a Don Bosco Szalézi Társasága 4500 példányban, belső terjesztésre. Felelős kiadó: P. Andrásfalvy János SDB

Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; e-mail: szaleziaik@gmail.com; honlap: www.szaleziaik.hu

Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@szaleziaik.hu

Tördelés és nyomdai előkészítés: TipoMix Bohner Ferenc

A címlapon: A 2022-es strenna plakátja

Készült a Szalézi Művek Kft. kazincbarcikai nyomdájában; felelős vezető: Kóvári László SDB

A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.